

ชุดตัวอักษรภาษาไทยที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู
THAI TYPEFACE DESIGN INSPIRED BY MELAYU CULTURE

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศศิลป์ ภาควิชานิตศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ชุดตัวอักษรภาษาไทยที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู
THAI TYPEFACE DESIGN INSPIRED BY MELAYU CULTURE

นายบวรพรช ครุฑมาศ
Mr. BOWORNPAT KRUTTHAMAT

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิสิตศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....เสาวภา พงษ์คุณากร.....วันที่ 13 มิถุนายน 2562.....

(อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ชุดตัวอักษรภาษาไทยที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรมของ
ชาวไทยเชื้อสายมลายู
THAI TYPEFACE DESIGN INSPIRED BY MELAYU CULTURE

ชื่อ นายบวรพรช ครุฑมาศ
สาขาวิชา นิเทศศิลป์
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์เสาวภา พงษ์คุณากร

บทคัดย่อ

ชาวไทยเชื้อสายมลายูมีกระจายอยู่ทั่วไปทางภาคใต้ของประเทศไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีประชากรร้อยละ 3 ของประชากรทั้งหมด กระจายตัวหนาแน่นมากที่สุดทางภาคใต้ตอนล่างที่ชาวบ้านนิยมเรียกแทนตนเองว่า ออแฉนายู (ขามลายู) คือ คนที่นับถือศาสนาอิสลามในพื้นที่ วัฒนธรรมศาสนาอิสลามแตกต่างจากศาสนาเทวนิยมอื่น ๆ ส่วนหนึ่งเพราะ อิสลามห้ามมีรูปเคารพหรือสัญลักษณ์แทนตัวพระผู้เป็นเจ้า เอกลักษณ์จึงอยู่ในรูปทรงและลวดลาย ชาวมุสลิมได้ชื่อว่าเก่งด้านพีชคณิตและการคำนวณทำให้มี 3 องค์ประกอบศิลป์หลักๆ คือ Geometry การใช้เรขาคณิตในการออกแบบและสร้างสรรค์ Calligraphy การเขียนตัวอักษรให้กลายเป็นลวดลายและ Arabesque หรือแพทเทิร์นลายเถาไม้อย่างอาหรับจึงมีผลให้องค์ประกอบเหล่านี้นิยมใช้กันในชุมชนอิสลามมากทำให้คนส่วนใหญ่เรียกสิ่งเหล่านี้ว่าคือ ศิลปะอิสลาม

โครงการนี้ได้ศึกษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของกลุ่มชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมอิสลาม การออกแบบสถาปัตยกรรม จิตรกรรม และ เอกลักษณ์ของขามลายูมุสลิม เพื่อใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบชุดตัวอักษร ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อสืบสานอัตลักษณ์ทางศิลปะของขามลายู

การออกแบบชุดตัวอักษร โกลก ทำขึ้นเพื่อใช้ในรูปแบบของ Display Typeface ประกอบด้วย พยัญชนะ ก-ฮ สระ วรรณยุกต์ ตัวเลขไทย และ สัญลักษณ์ที่จำเป็นอื่นๆ จำนวน 1 หน้าหลัก และตัวอย่างการใช้งานตัวอักษร ได้แก่ สิ่งพิมพ์เพื่อแนะนำการใช้ตัวอักษร ตัวอักษรเมื่อถูกนำมาปรับใช้กับงานสถาปัตยกรรมในพื้นที่ เช่น ช่องลมแบบเรือนมลายู ป้ายสถานที่ และตัวอักษรเมื่อถูกใช้ออกแบบเป็นลายผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและดึงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณครุנית คุณครูที่ปรึกษาที่ได้ให้คำปรึกษาได้อย่างละเอียด ก่อให้เกิดความรู้ ได้เข้าใจในงานได้อย่างชัดเจน ให้ความเอาใจใส่ ให้คำแนะนำในการออกแบบต่างๆอย่างมีเหตุและผล การแนะแนวทางในการนำเสนอในแต่ละครั้งอย่างเป็นระบบ ขอขอบคุณที่ให้โอกาสได้ทำงานนี้และทำให้ผลงานนี้สำเร็จได้ในที่สุด

ขอขอบคุณคุณครูแดง ที่คอยแนะแนวทางแนะนำเรื่องราวต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับผลงาน เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ เรื่องราวทางความเชื่อ ภาษา ศาสนาอิสลาม คำแนะนำในการนำเสนอผลงานในแต่ละครั้งได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณครูโบว์ ครูอ้น ครูโอ้ ครูโหม่ง ครูหนึ่ง ครูกร พี่มิก พี่ป้อม ครูเจ๋ง และครูเอก ที่คอยให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ ให้ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และสามารถนำมาปรับใช้กับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยให้คำแนะนำ เสนอแนวคิด ให้กำลังใจกันและช่วยเหลือกันตลอด ขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจในทุกๆเรื่อง สนับสนุนทางการเงินในการทำงานต่างๆตลอดที่ผ่านมา

ขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบังแห่งนี้ที่ได้ให้โอกาสเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของที่แห่งนี้ สถานที่แห่งนี้ได้สอนให้เรียนรู้ในหลายๆเรื่องในชีวิต ทั้งเรื่องที่มีความทุกข์และมีความสุข

และสุดท้าย ขอขอบคุณตัวเอง ที่อดทนและพยายามเรียนรู้สิ่งต่างๆตลอดที่ผ่านมา ขอขอบคุณที่ไม่ท้อแท้ และสิ้นหวัง เมื่อเกิดปัญหาทั้งเล็กและใหญ่ ขอขอบคุณที่ได้ทำงานอย่างตั้งใจและรับผิดชอบ จนเกิดเป็นผลสำเร็จ ขอขอบคุณทุกสิ่ง ที่หล่อหลอมตัวผมเอง ให้มีชีวิตแบบทุกวันนี้ได้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
2 วัฒนธรรมมลายู.....	3
2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมลายู.....	3
2.2 ขวามลายูกับศาสนาอิสลาม.....	3
2.3 องค์ประกอบศิลป์ของศาสนาอิสลาม.....	3
2.4 ขวามลายูในประเทศไทย.....	5
2.5 วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบมลายู.....	5
3 การออกแบบอัตลักษณ์.....	8
3.1 อักษรไทย.....	8
3.2 ความหมายของตัวอักษร.....	8
3.3 การออกแบบตัวอักษรภาษาไทย.....	8
4 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น.....	17
4.1 ชุดตัวอักษรโก-ลก.....	17
4.2 ศิลปะวัฒนธรรมมลายูนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ.....	17

บทที่	หน้า
5 การออกแบบ.....	24
5.1 แนวทางการออกแบบ.....	24
5.2 แนวทางที่ 1 รูปแบบการเขียนอักษรยาวี.....	24
5.3 แนวทางที่ 2 รูปแบบการเขียนคือตฤพี.....	26
5.4 แนวทางที่ 3 รูปแบบงานแกะสลักไม้มลายู.....	30
5.5 พัฒนารูปแบบโดยใช้การเขียนอักษรยาวี ร่วมกับลักษณะงานแกะสลักไม้มลายู.....	33
5.6 พัฒนาและออกแบบเพื่อใช้งานจริง.....	34
5.7 ใช้โปรแกรม Fontlab ในการสร้างตัวอักษร.....	36
6 ผลงานสำเร็จ.....	40
6.1 ชุดตัวอักษรไทย.....	40
6.2 การนำตัวอักษรไปใช้ในรูปแบบต่างๆ.....	42
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	46
7.1 บทสรุป.....	46
7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา.....	46
7.3 ข้อเสนอแนะ.....	46
7.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	47
บรรณานุกรม.....	48
ประวัติผู้วิจัย.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและดัดแปลงอย่างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	สารบัญญภาพประกอบ	หน้า
2.1	ลวดลายเรขาคณิตในศิลปะอิสลาม	4
2.2	การเขียนอักษรวิจิตรในศิลปะอิสลาม	4
2.3	ลวดลายเถาไม้ในศิลปะอิสลาม	4
2.4	ผ้าปาเต๊ะ	5
2.5	อักษรยาวี	6
2.6	งานแกะสลักไม้มลายู	7
3.1	สัดส่วนตัวอักษร สระและวรรณยุกต์ จะต้องสัมพันธ์กัน	10
3.2	กรอบของตัวอักษร	11
3.3	เส้นกำหนดความกว้างของตัวอักษร	11
3.4	การแบ่งส่วนตัวอักษร	12
3.5	การแบ่งหน่วยตัวอักษร	13
3.6	ชื่อเรียกและขอบเขตตัวอักษร	14
4.1	อักษรยาวี	17
4.2	การเขียนค็อด	18
4.3	วิธีการเขียนค็อด 1	19
4.4	วิธีการเขียนค็อด 2	19
4.5	วิธีการเขียนค็อด 3	19
4.6	ค็อดกูฟีย์	20
4.7	การประสมตัวอักษรยาวี	20
4.8	ลายแกะไม้แบบมลายู	21
4.9	ลายแกะไม้แบบไทย	21
4.10	ตัวอักษรที่พบในชุมชนมลายู	22
4.11	องค์ประกอบศิลป์ ในศิลปะอิสลาม	23
5.1	รูปแบบการเขียนอักษรยาวี	24
5.2	คำภาษาไทยรูปแบบมลายู	25
5.3	ออกแบบแบบลวดทอน แบบที่ 1	25
5.4	ออกแบบแบบลวดทอน แบบที่ 2	25
5.5	การออกแบบโดยปรับให้เป็นรูปแบบตัวเขียนมากขึ้น	26
5.6	ค็อดกูฟีย์	26
5.7	ค็อดกูฟีย์	26
5.8	ค็อดกูฟีย์	27
5.9	พอนต์ภาษาอาหรับรูปแบบค็อดกูฟีย์	27
5.10	ลักษณะของค็อดกูฟีย์มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบเชื่อมล่าง	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและดึงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
5.11 การออกแบบโดยนำลักษณะของค็อดกูฟีย์มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบไม่เชื่อมล่าง	28
5.12 แก้ปัญหาการตัวอักษรเมื่อนำมาเชื่อมกัน	28
5.13 ทดลองแก้ปัญหาขนาดของตัวอักษร	28
5.14 ทดลองเรียงเป็นประโยค	29
5.15 รูปแบบหนา-บาง แบบที่ 1	29
5.16 พัฒนารูปแบบหนา-บาง และทดลองเชื่อมด้านล่าง	29
5.17 ทดลองนำมาเรียงเป็นประโยค	30
5.18 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู	30
5.19 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู	31
5.20 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู	31
5.21 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู	31
5.22 การออกแบบโดยนำลักษณะของงานแกะสลักไม้มลายู มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบไม่เชื่อมล่าง	32
5.23 การออกแบบโดยนำลักษณะของงานแกะสลักไม้มลายู มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบเชื่อมล่าง	32
5.24 รูปแบบที่พัฒนาครั้งแรก	33
5.25 ออกแบบและนำมาเรียงเป็นประโยค	33
5.26 ออกแบบและนำมาเรียงเป็นประโยค	34
5.27 พัฒนาและออกแบบให้อิงกับความเป็นมลายูมากขึ้น	34
5.28 พัฒนาและออกแบบให้ครบทุกตัวอักษร	35
5.29 พัฒนาและออกแบบให้ครบทุกตัวอักษร	35
5.30 ตัวอักษร ก-ฮ	36
5.31 สระและวรรณยุกต์	36
5.32 สระและวรรณยุกต์	37
5.33 ตัวเลขไทย 0-9	37
5.34 เรียงเป็นประโยคและทดลองใช้งานบนพื้นที่สีที่ต่างกัน	37
5.35 เลือกขนาดและสัดส่วนที่เหมาะสม	38
5.36 พิมพ์ในขนาดที่ต่างกัน	38
5.37 ทดลองพิมพ์เป็นประโยค	39
5.38 เปรียบเทียบและแก้ปัญหาการจำแนกตัวอักษร	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและดึงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	
6.1 พยัญชนะไทย	40
6.2 สระ วรรณยุกต์ และตัว ฤ ฦ	41
6.3 ตัวเลขไทย	41
6.4 โปสเตอร์การใช้งานตัวอักษร	42
6.5 ตัวอย่างการพิมพ์เรียงเป็นประโยค และตัวอย่างตัวอักษรขนาดต่างๆ	43
6.6 โปสเตอร์แสดงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	44
6.7 ลายบนเสื่อยัด	44
6.8 ออกแบบช่องลม	45
6.9 ออกแบบลายผ้า	45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ชาวไทยเชื้อสายมลายู มีกระจายอยู่ทั่วไปทางภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีประชากรร้อยละ 3 ของประชากรทั้งหมด กระจายตัวหนาแน่นมากที่สุดทางภาคใต้ตอนล่างที่ชาวบ้านนิยมเรียกแทนตนเองว่า ออแชนายู (ชาวมลายู) คือ ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามในพื้นที่วัฒนธรรมศาสนาอิสลามแตกต่างจากศาสนาเทวนิยมอื่น ๆ ส่วนหนึ่งเพราะ อิสลามห้ามมีรูปเคารพหรือสัญลักษณ์แทนตัวพระผู้เป็นเจ้า เอกลักษณ์จึงอยู่ในรูปทรงและลวดลาย ชาวมุสลิมได้ชื่อว่าเก่งด้านพีชคณิต และการคำนวณ ทำให้มี 3 องค์กรประกอบศิลป์หลักๆ คือ Geometry การใช้เรขาคณิตในการออกแบบ และ สร้างสรรค์ Calligraphy การเขียนตัวอักษรให้กลายเป็นลวดลาย และ Arabesque หรือ แพทเทิร์นลายเถาไม้อย่างอาหรับ จึงมีผลให้องค์ประกอบเหล่านี้นิยมใช้กันในชุมชนอิสลามมาก ทำให้คนส่วนใหญ่เรียกสิ่งเหล่านี้ว่าคือ ศิลปะอิสลาม

โครงการนี้ ได้ศึกษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของกลุ่มชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมอิสลาม การออกแบบสถาปัตยกรรม จิตรกรรม และ เอกลักษณ์ของชาวมลายูมุสลิม เพื่อใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบชุดตัวอักษร ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อสืบสานอัตลักษณ์ทางศิลปะของชาวมลายู ใช้ในการออกแบบสื่อ สำหรับใช้ในสถานที่ต่างๆ เช่น มัสยิด ประเพณีเทศกาล หรือการจัดงานที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยมลายูในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ ทำให้มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาศิลปะวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ของชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายู ในพื้นที่ภาคใต้นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ
2. ศึกษาการออกแบบตัวอักษรไทย
3. ออกแบบชุดตัวอักษรไทย เพื่อสืบสานอัตลักษณ์ทางศิลปะวัฒนธรรมของชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายู

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ชุดตัวอักษรแบบ Display 1 แบบ 1 หน้ากระดาษ ประกอบด้วย ตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ และ ตัวเลขไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตัวอย่างการใช้งานตัวอักษร

- 2.1. สิ่งพิมพ์แนะนำการใช้ตัวอักษร
- 2.2 ตัวอักษรเมื่อถูกนำมาปรับใช้กับงานสถาปัตยกรรมในพื้นที่
- 2.3 ตัวอักษรเมื่อถูกใช้ออกแบบเป็นลายผ้า

1.4 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ประวัติศาสตร์ทางศิลปะ และ วัฒนธรรมของชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายู
 - 1.2 วัฒนธรรมของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม
 - 1.3 การออกแบบตัวอักษร
 - 1.4 ตัวอย่างชุดตัวอักษรไทย
 - 1.5 การใช้โปรแกรม Fontlab สำหรับสร้าง Font
2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปข้อมูลเบื้องต้น
 - 2.1 รูปแบบอักษรไทย โครงสร้าง และ อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมลายู
 - 2.2 ลักษณะของศิลปะและวัฒนธรรมมลายู
 - 2.3 สรุปขอบเขตงาน
 - 2.4 วางแนวทางการออกแบบ
3. ออกแบบ และ พัฒนาแบบร่าง
4. ใช้โปรแกรม Fontlab สำหรับการเขียนตัวอักษร, จัด Spacing, ทดสอบการจัดวางตำแหน่งของสระ วรรณยุกต์ และสร้างไฟล์ .otf สำหรับการใช้งานจริง
5. นำเสนอผลงาน

บทที่ 2

วัฒนธรรมมลายู

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมลายู

ความหมายของมลายู คำว่า มลายู เป็นชื่อของวัฒนธรรมแห่งชนชาติที่มีภูมิถิ่นอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของแหลมทองในทวีปเอเชียอดีตกาลก่อนยุคอิสลามเข้ามาเผยแพร่ชนชาติเหล่านั้นนับถือผี นับถือพราหมณ์เป็นส่วนใหญ่ มีอาณาจักรเป็นของตนเอง คือ ลังกาสูกะ อาณาจักรดังกล่าวมีมาก่อนยุคสุโขทัย และคงเป็นอาณาจักรกว้างมากรวมดินแดนหลายประเทศในแถบนั้นทั้งภาคใต้ของไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไนดารุสสลาม และอินโดนีเซียในปัจจุบันส่วนหนึ่งจากหลักฐานเมืองเก่าลังกาสุกะที่ขุดค้นพบในประเทศไทยปัจจุบันอยู่ที่อำเภอยะรังจังหวัดปัตตานี พอสรุปได้ว่า มลายูนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญได้แก่ ภาษามลายู ศาสนาอิสลาม และวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นใครก็ตามที่พูดภาษามลายูได้ เลือกรวิถีวัฒนธรรมมลายู แต่ถ้าพูดมลายูแต่ไม่ถือศาสนาอิสลามก็จะไม่เรียกว่ามลายู

2.2 ชาวมลายูกับศาสนาอิสลาม

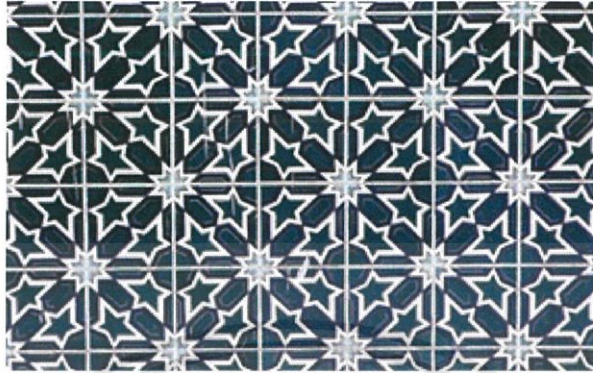
ศาสนาอิสลามจะเกาะเกี่ยวกับความเป็นมลายูตลอด เมื่อใครเข้ารับศาสนาอิสลามหรือเข้าอิสลามก็จะเรียกว่าเข้ามลายู (มาโชะ มลายู หรือมะโชะยาวิ) หรือ เป็นมลายูซึ่งประเด็นนี้น่าสนใจเพราะเขาจะเรียกว่า “เข้าไทย” (มาโชะ ซีแย) เมื่อมีใครเปลี่ยนไปนับถือศาสนาพุทธในทำนองเดียวกัน อย่างไรก็ตามขณะเดียวกันชีวิตวัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษามลายูก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง ถึงกับมีคำกล่าวว่า “ฮิลิง บาสาซา ฮิลิง บังซา” แปลเป็นไทยได้ว่า “ถ้าภาษา(มลายู)หาย ชาติ(หรือความเป็นมลายู)ก็จะหายด้วย” ดังนั้นเขาจึงต้องต่อสู้เพื่อปกป้องชาติหรือความเป็นมลายูของตัวเองไม่ให้สูญสลายหายไป รวมทั้งพยายามยืนหยัดที่จะใช้ภาษามลายูสืบไป

ชาวไทยเชื้อสายมลายู เป็นชาวมุสลิมที่เคร่งครัดในศาสนา และมีการทำนมาซ กระทำกันในมัสยิดหรือสุเหร่า มีการแสวงบุญไปยังนครมักกะห์ มีการถือศีลอด และหลังจากการถือศีลอดนั้นก็จะมีเทศกาลฮารีรายอ การแต่งงาน (มาแกบูโล๊ะ) การเข้าสู่หนัต (มะโชะยาวิ) เพื่อแสดงว่าตนเป็นชาวมุสลิม ชาวมุสลิมทุกคนจะให้ความศรัทธาแก่องค์อัลเลาะห์ พระเจ้าองค์เดียวแห่งศาสนาอิสลาม

2.3 องค์ประกอบศิลป์ของศาสนาอิสลาม

ศาสนาอิสลามแตกต่างจากศาสนาเทวนิยมอื่นๆ ส่วนหนึ่งเพราะอิสลามห้ามมีรูปเคารพหรือสัญลักษณ์แทนตัวพระผู้เป็นเจ้า เอกลักษณ์จึงอยู่ในรูปทรงและลวดลาย ชาวมุสลิมได้ชื่อว่าง่งด้านพีชคณิตและการคำนวณ ทำให้มี 3 องค์ประกอบศิลป์หลักๆ นั่นคือ Geometry การใช้เรขาคณิตในการออกแบบและสร้างสรรค์ Calligraphy การเขียนตัวอักษรวิจิตร และ Arabesque หรือแพทเทิร์นลายเถาไม้อย่างอาหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 ลวดลายเรขาคณิตในศิลปะอิสลาม

ที่มา : http://sameaf.mfa.go.th/th/muslim_world/detail.php?ID=2669

ภาพที่ 2.2 การเขียนอักษรวิจิตรในศิลปะอิสลาม

ภาพที่ 2.3 ลวดลายเถาไม้ในศิลปะอิสลาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4. ชาวมลายูในประเทศไทย

ชาวไทยเชื้อสายมลายู หมายถึง ชาวไทยซึ่งมีเชื้อสายมลายู มีกระจายทั่วไปในทางภาคใต้ของประเทศไทย ประชากรใช้ภาษาตระกูลมลายู-พอลินีเซียน และส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีประชากรร้อยละ 3 ของประชากรทั้งหมดทั่วประเทศ ซึ่งกระจายตัวหนาแน่นมากที่สุดทางภาคใต้ตอนล่าง ในภาคใต้ส่วนอื่นๆ ก็มีชาวไทยเชื้อสายมลายูกระจายอยู่ทั่วไป ส่วนภาคกลางเองก็มีมากในกรุงเทพฯ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี

2.5. วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบมลายู

วัฒนธรรมของชาวมลายูตามความหมายของพฤติกรรมและสิ่งที่สร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้ชีวิตอยู่ในหมู่ชนของตน วัฒนธรรมตามความหมายนี้ก็คงมีนัยครอบคลุมถึงจารีตประเพณีที่สั่งสมและสืบสานต่อกันมาจนกลายเป็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มตลอดจนเป็นสิ่งที่พบเห็นได้เป็นปกติในวิถีชีวิตของกลุ่มชนนั้นซึ่งสามารถกำหนดประเด็นหลักๆ ได้ดังนี้

1. การแต่งกาย
2. อาหารการกิน
3. การละเล่น-งานรื่นเริง
4. การประติษฐ์และหัตถกรรม
5. ประเพณีเกี่ยวเนื่องด้วยศาสนาและคติความเชื่อ
6. การประกอบอาชีพ
7. การสร้างที่พักอาศัย
8. ภาษาและวรรณกรรม

2.5.1 ผ้าปาเต๊ะ

ภาพที่ 2.4 ผ้าปาเต๊ะ

ที่มา : https://www.sentangsedtee.com/exclusive/article_90865

คำว่า “ ปาเต๊ะ ” เป็นภาษามลายู หมายถึง ผ้าที่เขียนด้วยขี้ผึ้งและย้อมสีในบริเวณที่เขียนด้วยขี้ผึ้ง โดยสีจะซึมเข้าไป ถ้าต้องการหลายสีต้องย้อมหลายครั้ง ตลอดจนระบายในบางส่วนจึงจะได้ผ้าย้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สวยงาม ผลงานของกลุ่มสตรีทำผ้าปาเต๊ะบ้านเกาะกลาง มีสีสันสดใสทั้งผ้าเป็นผืนและนำไปตัดเย็บเป็นชุดสำเร็จรูป รังสรรค์โดยชาวบ้านในชุมชนมุสลิม ที่มีการพัฒนาแบบ ลวดลายและฝีมืออย่างต่อเนื่อง ผ้าบาติกหรือผ้าปาเต๊ะ เป็นคำที่ใช้เรียกผ้าชนิดหนึ่งที่มีการทำโดยใช้เทียนปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสี และใช้วิธีการแต้มระบายสี หรือย้อมในส่วนที่ต้องการให้ติดสี ผ้าปาเต๊ะบางชิ้นอาจจะผ่านขั้นตอนการปิดเทียน แต้มสี ระบายสี และย้อมสีนับเป็นสิบๆ ครั้ง ส่วนผ้าปาเต๊ะอย่างง่ายอาจทำได้โดยการเขียนเทียนหรือพิมพ์เทียน แล้วจึงนำไปย้อมสีที่ต้องการ คำว่าปาเต๊ะเดิมเป็นคำในภาษาชวาใช้เรียกผ้าที่มีลวดลายที่เป็นจุด คำว่า “ติก” มีความหมายว่า เล็กน้อย หรือจุดเล็กๆ มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า ตรีติก หรือตารติก ดังนั้นคำว่า ปาเต๊ะ จึงมีความหมายว่า เป็นผ้าที่มีลวดลายเป็นจุด ๆ ต่าง ๆ

2.5.2 ภาษามลายูอักษรยาวี

ภาพที่ 2.5 อักษรยาวี

ที่มา : <http://guru.sanook.com/gallery/gallery/7702/271881/>

อักษรยาวี เป็นอักษรที่ใช้เขียนภาษามลายูโดยได้ดัดแปลงจากอักษรอาหรับ (อารบิก) นักปราชญ์คนหนึ่งของปัตตานี ชื่อ ชัยคุ อะฮฺมัด อัล-พะฎอนีย ได้วางกฎเกณฑ์การใช้อักษรยาวีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเขียนภาษามลายูในท้องถิ่นนี้ ในอดีต โลกมลายูใช้อักษรยาวีมาช้านาน ก่อนที่จะเปลี่ยนไปใช้อักษรโรมัน

ปัจจุบันชาวมุสลิมในประเทศไทยที่พูดภาษามลายู นิยมใช้อักษรยาวีบันทึกเรื่องราวในศาสนา และการสื่อสารต่าง ๆ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนปอเนาะ หรือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จะเริ่มเรียนอักษรยาวีสำหรับอ่านเขียนภาษาอาหรับ (ภาษาในคัมภีร์อัลกุรอาน) ตั้งแต่ยังเยาว์ อักษรยาวียังคงใช้กันอยู่บ้างในมาเลเซีย บรูไน และสุมาตรา คำว่า ยาวี นั้นมาจากคำว่า jawa หมายถึง ชาว นั่นเอง ทั้งนี้ก็เพราะชาวชวาได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานในมะละกาและปัตตานี ได้นำอักษรอาหรับดัดแปลงมาเผยแพร่ และในที่สุดได้รับมาใช้ในชุมชนที่พูดภาษามลายูปัตตานีมาช้านาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 งานแกะสลักไม้มลายู

ภาพที่ 2.6 งานแกะสลักไม้มลายู

ที่มา : <https://program.thaipbs.or.th/Communitytv/episodes/43876>

ลวดลายประดับที่ประดับบนเรือนมลายูมีทั้งลวดลายแบบแกะสลัก และลวดลายฉลุหรือบางครั้งก็จะผสมทั้งการฉลุและแกะสลักในงานชิ้นเดียวกัน อิทธิพลทางความเชื่อของศาสนาอิสลามมีผลอย่างมากต่อรูปแบบของลายประดับบนเรือนมลายู ด้วยเหตุที่ความเชื่อทางศาสนาอิสลามมีข้อถือสาในเรื่องของการทำรูปปั้นและวาดรูปคนและสัตว์ ลวดลายที่พบในเรือนมลายูจึงมักจะเป็นลวดลายพฤกษชาติ ลายเรขาคณิต ลวดลายที่เลียนแบบธรรมชาติและลวดลายอักษรประดิษฐ์เป็นส่วนใหญ่ ในเรือนมลายูจะมีการแกะสลักไม้และมีงานฉลุไม้อยู่บ้าง แต่ก็ไม่มากนักเท่าเรือนมลายูทางแถบริมฝั่งทะเล เรือนในแถบแผ่นดินตอนในมักจะมีการเขียนลวดลายด้วยสีประดับตามหน้าบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบตัวอักษรภาษาไทย

3.1 อักษรไทย

อักษรไทย เป็นอักษรที่ใช้เขียนภาษาไทยและภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย มีพยัญชนะ 44 รูป สระ 21 รูป วรรณยุกต์ 4 รูป และเครื่องหมายอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง พยัญชนะไทย จะเรียงตัวไปตามแนวนอน จากซ้ายไปขวา ส่วนสระจะอยู่หน้า บน ล่าง และหลังพยัญชนะประกอบ คำแล้วแต่ชนิดของสระ

อักษรไทยไม่มีการแยกอักษรตัวใหญ่หรืออักษรตัวเล็กอย่างอักษรโรมัน และไม่มีการเว้นวรรคระหว่างคำ เมื่อจบหนึ่งประโยคจะลงท้ายด้วยการเว้นวรรค กับมีเครื่องหมายวรรคตอนจำนวนหนึ่ง และภาษาไทยมีตัวเลขเป็นของตัวเอง

3.2 ความหมายของตัวอักษร

อักษร คือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายสำหรับใช้แทนหน่วยเสียงในภาษาหนึ่ง ๆ โดยเรียกรวม ทั้งชุดหรือทั้งระบบ โดยทั่วไป อักษรแต่ละตัว มักจะใช้แทนหน่วยเสียงหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจเป็นเสียงสระ พยัญชนะ หรือหน่วยเสียงปลีกย่อยอื่น ๆ เช่น อักษรโรมัน อักษรไทย อักษรมอญ โดยทั่วไปเรียกกันว่า “ตัวหนังสือ”

ตัวอักษรเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน จากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง สะท้อน อารมณ์ เหตุผล ความคิด ความต้องการ ความรู้สึกและตัวอักษรยังสามารถบันทึกรวบรวมความรู้สึก ต่างๆ ไว้ได้เป็นระยะเวลายาวนาน

3.3 การออกแบบตัวอักษรภาษาไทย

3.3.1 หลักการออกแบบตัวอักษรไทย

การออกแบบตัวอักษรประดิษฐ์ มีเป้าหมายหลัก 2 ประการ คือ ประการแรก ต้องการตอบสนอง ด้านประโยชน์ใช้สอยได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นการสร้างรูปลักษณะของตัวอักษรให้มีรูปแบบใหม่ที่เหมาะสม กับลักษณะการใช้งานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะ และสามารถสื่อความได้อย่างดีตรงตามหลักของภาษา ประการที่สอง ต้องการสนองตอบให้เกิดคุณค่าทางความงาม การสร้างแบบตัวอักษรให้ถ่ายทอดคุณค่า ทางสุนทรียศาสตร์ รูปลักษณะตัวอักษรและงานประดิษฐ์ที่สร้างสรรค์ขึ้น จึงต้องสามารถจะสะท้อน ความงามและความเหมาะสมตามความหมายของคำหรือข้อความในงานนั้นๆ ผู้ออกแบบจึงต้อง ศึกษาถึงโครงสร้างของภาษาในด้าน โครงสร้างของตัวอักษร ลักษณะเฉพาะ การจัดวาง

ให้ถูกต้องตามหลักภาษา โดยเฉพาะภาษาไทยที่มีลักษณะเด่นที่แตกต่างจากภาษาอื่น มีหลักการจัดวาง ตำแหน่ง สระ วรรณยุกต์รวมทั้งเครื่องหมายอย่างอื่นด้วย การออกแบบตัวอักษรประดิษฐ์ จึงไม่ได้หมายความว่าเพียงการสร้างรูปลักษณ์ของตัวเองเท่านั้น ยังต้องคำนึงถึงเรื่องสัณฐานของตัวอักษร เรื่องของการจัดพื้นที่วาง การตกแต่งตัวอักษร การจัดวางตัวอักษร เพื่อประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ

1. หลักความเป็นเอกภาพ

การสร้างความเป็นเอกภาพของตัวอักษรมีความสำคัญอย่างยิ่ง การประดิษฐ์ตัวอักษรทุกครั้งผู้ออกแบบจะต้องเน้นให้แบบอักษรในงานนั้นๆมีรูปแบบที่สัมพันธ์และสอดคล้องกันเป็นชุดเดียวกัน

2. หลักความสมดุล

ความสมดุลทำได้หลายวิธี การออกแบบต้องให้เกิดความสมดุลในรูปแบบตัวอักษรต้องพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งความสมดุลของรูปแบบตัวอักษร ความสมดุลของระยะพื้นที่วาง ความสมดุลของขนาดตัวอักษรและพื้นที่ ความสมดุลเกี่ยวกับเรื่องสี การสร้างดุลยภาพที่ดีจะช่วยให้เกิดความงาม น่าดู และอ่านง่าย การจัดให้เกิดความสมดุล แบบออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ความสมดุลในลักษณะเท่ากัน การทำให้รูปแบบตัวอักษรและการจัดวางตัวอักษรเป็นแบบซ้าย ขวาเท่ากัน การจัดวางลักษณะนี้ทำให้อ่านง่ายและเป็นระเบียบ นิยมใช้ในราชการ ทำให้ดูเป็นมาตรฐานและเที่ยงตรง

2.2 ความสมดุลในลักษณะไม่เท่ากัน เป็นการสร้างรูปแบบและการจัดวางตัวอักษรในลักษณะที่ดูแล้ว ซ้าย-ขวา บน-ล่าง ไม่เท่ากัน แต่ให้ความรู้สึกสมดุล การจัดวางแบบนี้ทำให้รูปลักษณ์ตัวอักษรดูแปลกตา ไม่ซ้ำซาก ไม่น่าเบื่อ

2.3 ความสมดุลในลักษณะศูนย์ถ่วง เป็นลักษณะการออกแบบให้ตัวอักษรแต่ละตัวมีศูนย์ถ่วงตัวเอง ทรงตัวได้ตามความรู้สึกที่เห็น มีความมั่นคง ไม่ได้พิจารณาถึงลักษณะการแบ่งด้านซ้าย-ขวา

3. หลักความกลมกลืน

ชุดตัวอักษรควรจะถูกออกแบบมาให้มีความกลมกลืนกัน ประสานกันในตัวเอง หมายความว่าตัวอักษรทุกตัว สระ วรรณยุกต์ จะต้องมียูนิโคด ทิศทางของเส้น องค์ประกอบ สัดส่วน รูปร่าง ที่สัมพันธ์ และสอดคล้องกัน เมื่อรูปตัวอักษรสัมพันธ์กันดีแล้ว การทดลองนำมาจัดเป็นข้อความโดยเน้นระยะห่างของตัวอักษรที่มีความลงตัวกัน ทั้งในขนาดใหญ่และเล็ก

4. หลักของสัดส่วนของตัวอักษร

สัดส่วนตัวอักษรมีความสำคัญที่นักออกแบบจะละเลยไม่ได้ ตัวอักษรทุกตัวมีขนาดและสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป การผสมส่วนของสัดส่วนตัวอักษร หมายความว่าถึงลักษณะของความสัมพันธ์กันระหว่างขนาดความกว้างและขนาดความสูงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอักษรและขนาดความหนา-บาง ของเส้นตัวอักษร รวมถึงรายละเอียดที่เป็นส่วนประกอบต่างๆของตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค ุ ห ึ่ง

ภาพที่ 3.1 สัดส่วนตัวอักษร สระและวรรณยุกต์ จะต้องสัมพันธ์กัน
ที่มา : หนังสืออักษรประดิษฐ์ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2545: 1)

5. หลักการสร้างจังหวะและลีลา

จังหวะและลีลา หมายถึงจังหวะและลีลาภายในตัวอักษร เส้นต่างๆที่ประกอบเป็นตัวอักษร จะเป็นตัวกำหนดของการจัดจังหวะและลีลา ที่นักออกแบบเป็นผู้กำหนด ได้แก่ การวางตำแหน่งหัวตัวอักษร การสลับปลายของหางตัวอักษร รวมทั้งการจัดจังหวะของเส้นและพื้นที่ว่างภายในที่จะเป็นส่วนประกอบของโครงสร้างตัวอักษร การสร้างจังหวะและลีลานั้นจะช่วยให้เกิดรูปลักษณ์อันเป็นลักษณะเฉพาะที่โดดเด่น ที่นักออกแบบควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

6. หลักการสร้างจุดเด่น

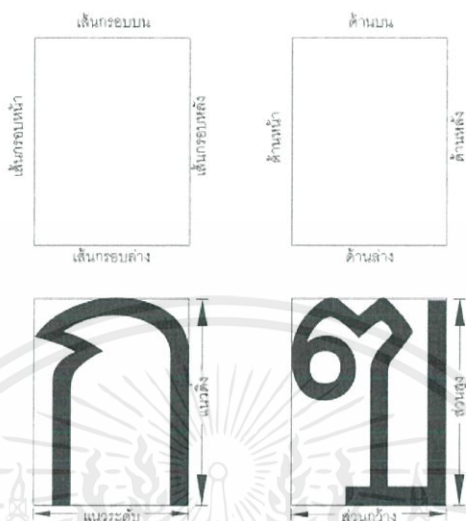
การออกแบบประดิษฐ์ตัวอักษรเพื่อให้เกิดรูปแบบตามต้องการและมีจุดเด่น เป็นการสร้างจุดสนใจแก่ผู้พบเห็น การสร้างจุดเด่นทำได้หลายวิธีการ เช่น การสร้างรูปทรงให้มีความแปลกใหม่ การเลือกใช้เส้นประกอบแบบตัวอักษร การใช้เส้นหรือลวดลายมาตกแต่ง การออกแบบให้มีผิวพื้นตัวอักษรที่น่าสนใจ นักออกแบบอาจเขียนเป็นรูปสัญลักษณ์มาประกอบแบบตัวอักษรหรือข้อความ หรืออาจจะเน้นด้วยการใช้สีเป็นการสร้างจุดเด่นก็ได้เช่นเดียวกัน

3.3.2 วิธีการออกแบบตัวอักษรภาษาไทย

การประดิษฐ์ตัวอักษร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดมีรูปลักษณ์ของแบบอักษรแบบใหม่ให้สอดคล้องกับลักษณะการนำไปใช้งานในโอกาสต่างๆ ให้มีความแปลกใหม่ มีความน่าสนใจการประดิษฐ์ตัวอักษรให้ เป็นไปได้ตามความต้องการ ผู้ออกแบบประดิษฐ์อักษรจะต้องมีความเข้าใจถึงพื้นฐานการออกแบบและ หลังเบื้องต้นวิธีประดิษฐ์ แบบตัวอักษรแต่ละแบบมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน หากผู้ออกแบบทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบอักษร การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ประกอบการประดิษฐ์ก็จะช่วยให้มีความคล่องตัวในการออกแบบ ทำให้งานมีความประณีตมากขึ้น

หลักการเบื้องต้นในการออกแบบตัวอักษร มีหลักสำคัญที่นักออกแบบจะต้องจดจำไว้เสมอ ได้แก่ การรักษาไว้ซึ่งโครงสร้างเดิมของตัวอักษร หากจะออกแบบประดิษฐ์ให้เป็นรูปลักษณ์อย่างไร มีรายละเอียดอย่างไร มีการตกแต่งให้เป็นแบบใด แต่ต้องคงไว้ถึงโครงสร้างเสมอ การพัฒนารูปแบบให้มีเอกลักษณ์ใหม่

จึงจะทำให้ไม่แปรเปลี่ยนความหมายและการสื่อความ นักออกแบบจะต้องมีความเข้าใจในหลักการของภาษาที่กำหนด และดำเนินการออกแบบให้เป็นไปตามกฎกติกาที่กำหนดนั้นด้วย

ภาพที่ 3.2 กรอบของตัวอักษร

ที่มา : หนังสืออักษรประดิษฐ์ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2545: 1)

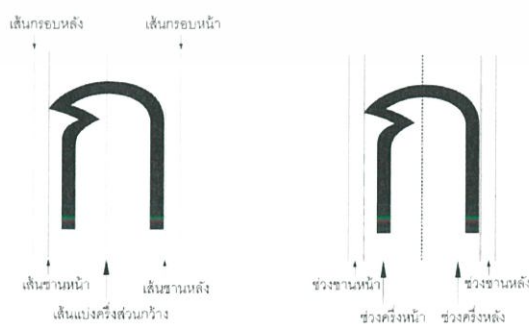
1. กรอบของตัวอักษร

1.1 ตัวอักษรไทยแต่ละตัว มีรูปแบบโครงสร้างอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมภายในเส้นที่สมมุติขึ้น เรียกว่าเส้นกรอบ ได้แก่ เส้นกรอบบน เส้นกรอบล่าง เส้นกรอบหน้า และเส้นกรอบหลัง

1.2 ตัวอักษรไทยแต่ละตัวมีด้าน 4 ด้าน ด้านบน ด้านล่าง ด้านหน้าและด้านหลัง

1.3 แนวที่ทอดไปตามส่วนสูง เรียกว่า แนวตั้ง

1.4 ระยะที่ทอดไปตามเส้นกรอบหน้าและเส้นกรอบหลังตามแนวตั้ง เรียกว่า ส่วนสูง

ภาพที่ 3.3 เส้นกำหนดความกว้างของตัวอักษร

ที่มา : หนังสืออักษรประดิษฐ์ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2545: 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นกำหนดส่วนกว้างของตัวอักษร เรียงลำดับจากด้านหน้าไปด้านหลัง ดังนี้

1. เส้นกรอบหน้า
2. เส้นขานหน้า
3. เส้นแบ่งครึ่งส่วนกว้าง
4. เส้นขานหลัง
5. เส้นกรอบหลัง

ความกว้างของตัวอักษร แบ่งเป็นช่วงต่างๆ เรียงลำดับจากด้านหน้าไปด้านหลัง ดังนี้

1. ช่วงขานหน้า
2. ช่วงครึ่งหน้า
3. ช่วงครึ่งหลัง
4. ช่วงขานหลัง

ภาพที่ 3.4 การแบ่งส่วนตัวอักษร

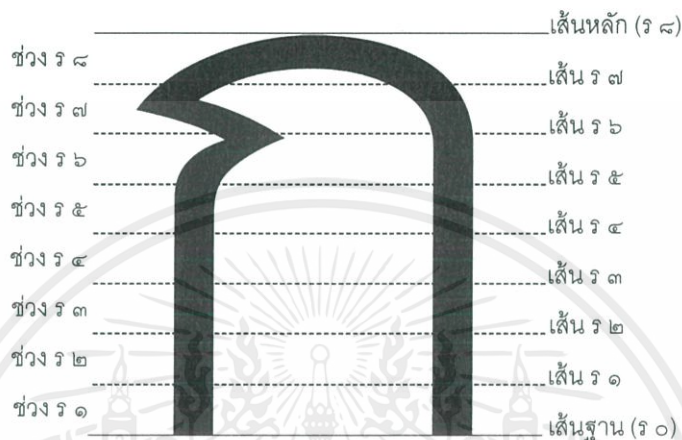
ที่มา : หนังสืออักษรประดิษฐ์ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2545: 1)

เส้นลำดับหลักแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่าๆ กันตามแนวระดับ ให้ส่วนที่อยู่ระหว่างเส้นหลักกับเส้นแบ่งครึ่งลำตัวหลักเป็นส่วนลำตัวบน และส่วนที่อยู่ระหว่างเส้นแบ่งครึ่งลำตัวหลัก กับเส้นฐานเป็นส่วนลำตัวล่าง

2. การแบ่งส่วนสูงตัวพิมพ์

การแบ่งส่วนสูงตัวพิมพ์ตามแนวระดับ โดยแบ่งจากเส้นหลักขึ้นไปด้านบนจนถึงเส้นกรอบบน โดยให้ระยะห่างของเส้นแต่ละเส้นเท่ากับหนึ่งหน่วยอักษร กำหนดให้เป็นเส้น ร๙, ร๑๐, ร๑๑ ไปตามลำดับ จนจดเส้นกรอบบนและให้แบ่งในลักษณะเดียวกันจากเส้นฐานลงมาจนถึงเส้นกรอบล่าง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดให้เป็นเส้น ร-๑, ร-๒, ร-๓ ไปตามลำดับจนถึงเส้นกรอบล่าง กำหนดให้ระยะห่างระหว่างเส้น ร๘ ถึงเส้น ร๙ เป็นช่วง ร๙ ระยะห่างระหว่างเส้น ร๙ ถึง เส้น ร๑๐ เป็นช่วง ร๑๐ ไปตามลำดับ และระยะห่างระหว่างเส้น ร๐ ถึงเส้น ร-๑ เป็นช่วง ร-๑ ระยะห่างระหว่างเส้น ร-๑ ถึงเส้น ร-๒ เป็นช่วง ร-๒ ตามลำดับ

ภาพที่ 3.5 การแบ่งหน่วยตัวอักษร

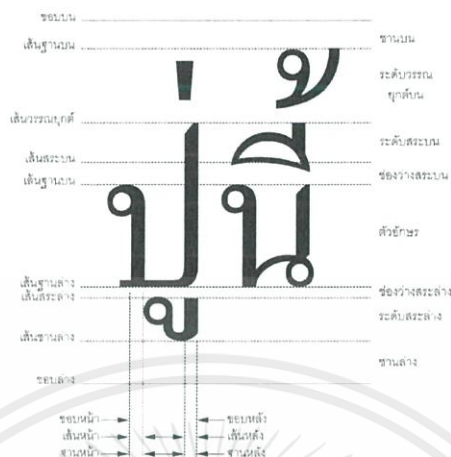
ที่มา : หนังสืออักษรประดิษฐ์ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2545: 1)

ส่วนลำตัวหลักของตัวอักษร คือ ระยะระหว่างเส้นฐานถึงเส้นหลัก แบ่งออกตามแนวระดับเป็น 8 ส่วนเท่าๆ กัน เรียกว่า “หนึ่งหน่วยอักษร” โดยมีเส้นแบ่งระดับหรือเรียกย่อว่าเส้น “ร” ดังนี้

1. เส้น ร๐ เป็นเส้นฐาน
2. เส้น ร๑
3. เส้น ร๒
4. เส้น ร๓
5. เส้น ร๔ เป็นเส้นแบ่งครึ่งลำตัวหลัก.
6. เส้น ร๕
7. เส้น ร๖
8. เส้น ร๗
9. เส้น ร๘ เป็นเส้นหลัก

กำหนดให้ระยะห่างระหว่างเส้น ร๐ ถึงเส้น ร๑ เป็นช่วง ร๑ ระยะห่างระหว่างเส้น ร๑ ถึง ร๒ เป็นช่วง ร๒ ไปตามลำดับ จนถึงช่วง ร๘

3. ชื่อเรียกและขอบเขตตัวอักษร

ภาพที่ 3.6 ชื่อเรียกและขอบเขตตัวอักษร
ที่มา : หนังสืออักษรประดิษฐ์ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์, 2545: 1)

4. สัดส่วนและโครงสร้างตัวอักษร

การออกแบบตัวอักษรให้มีความสวยงาม ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสัดส่วนและโครงสร้างตัวอักษร สัดส่วนตัวอักษรจะมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างตัวอักษรอย่างแน่นแฟ้นก่อนจะเริ่มต้นออกแบบตัวอักษรควรเขียนรูปร่างเค้าโครงตัวอักษรก่อนเสมอ เพื่อให้เห็นรูปร่างและสัดส่วนในภาพรวมเสียก่อน ในขั้นตอนนี้ผู้ออกแบบสามารถที่จะปรับแต่งสัดส่วน และรูปร่างให้ได้ตามความต้องการ ความพอดีของเค้าโครงตัวอักษรและรูปร่างจะมีผลทำให้สามารถอ่านตัวหนังสือได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่นักออกแบบจะต้องระลึกไว้อยู่เสมอในการจัดเค้าโครงร่างตัวอักษรนอกจากจะต้องพิจารณาเรื่องสัดส่วนแล้ว ยังต้องศึกษาเกี่ยวกับพื้นที่ว่างภายในและภายนอกตัวอักษรด้วย เกี่ยวกับเรื่องนี้ส่วนใหญ่นักออกแบบไม่ค่อยเข้าใจเรื่องนี้จึงไม่ได้เน้นเรื่องพื้นที่ว่าง ภายในตัวอักษร มักจะเน้นเฉพาะเรื่องเส้นตัวอักษรเสียมากกว่าจึงมีผลทำให้ รูปตัวอักษรโดยรวม ไม่สม่ำเสมอ แน่นไปบ้างหรืออาจจะว่างมากเกินไป การออกแบบให้ตัวอักษร จึงต้องเน้นภาพโดยรวมของตัวอักษรทุกรูปแบบ ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ในการออกแบบจึงควรได้ทำความเข้าใจสิ่งต่อไปนี้

1. สัดส่วนเกี่ยวกับตัวอักษร
2. โครงสร้างตัวอักษร
3. ขนาดของตัวอักษร
4. พื้นที่ว่างภายในและภายนอกตัวอักษร
5. ลักษณะของเส้นอักษร
6. หัวของตัวอักษร
7. ลักษณะของเชิง
8. ช่องไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 สัดส่วนเกี่ยวกับตัวอักษร

สัดส่วนที่จะกล่าวถึงนั้น หมายถึงสัดส่วนของความกว้าง และความสูงของตัวอักษร ความกว้างและความสูงจะต้องสัมพันธ์กับรูปแบบตัวอักษรที่ออกแบบในแต่ละตัว สัดส่วนของอักษรทุกตัวจะต้องสัมพันธ์กันมิได้หมายถึงจะต้องให้เท่ากันหมด แต่จะต้องไม่ขัดแย้งกันมากจนเกินไป จุดที่ต้องเน้นในที่นี้คือ ความสัมพันธ์ของขนาดสัดส่วนระหว่างตัวอักษรนี้ คือ การได้ส่วนกันของความกว้างและความสูงของตัวอักษรเกือบทุกตัวต้องเป็นไปอย่างได้ส่วนกันเสมอ

4.2 โครงสร้างตัวอักษร

ก่อนจะทำการออกแบบทุกครั้ง ต้องพิจารณาถึงลักษณะของโครงสร้างตัวอักษรเสมอ การศึกษาหมายความถึงลักษณะโดยรวมของตัวอักษร ที่จะเห็นส่วนประกอบของเส้นที่ประกอบกันเป็นตัวอักษร ผู้ออกแบบจะต้องจัดกลุ่มตัวอักษร ที่มีลักษณะคล้ายกันแบ่งให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อจะได้เขียนหรือกำหนดให้โครงสร้างนั้นมีขนาดที่สม่ำเสมอและนำการออกแบบให้รายละเอียดของโครงสร้างตัวอักษรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันโดยตลอด

4.3 ขนาดของตัวอักษร

ขนาดของตัวอักษรไทยไม่เท่ากัน บางตัวกว้างบางตัวแคบ นอกจากจะแบ่งตัวอักษรตามสัดส่วนแล้ว อาจแบ่งตัวอักษรตามขนาดความกว้างเป็นพวกๆ ได้ดังนี้

1. อักษรที่มีขนาดเท่ากัน ซึ่งมีมากที่สุด เรียกว่าอักษร “ตัวเต็ม” ได้แก่ อักษร ก ค คง จ ช ซ เป็นต้น
2. อักษรที่มีขนาดโตกว่าปกติ มีอยู่ไม่มากนัก ซึ่งมีขนาดโตกว่าพวกแรกไปครึ่งตัว เรียกว่าอักษร “ตัวครึ่ง” ได้แก่ ณ ญ ฒ ฌ
3. ตัวอักษรที่มีลักษณะบางพิเศษ เรียกว่า “ครึ่งตัว” ได้แก่ เ โ ใ ใ

4.4 พื้นที่ว่างภายในและภายในตัวอักษร

จะเห็นได้ว่าตัวอักษรทุกตัวจะต้องมีพื้นที่ว่างภายในและพื้นที่ว่างรอบนอกตัวอักษรเสมอ พื้นที่ว่างภายในตัวอักษรจะมีผลให้เกิดความสวยงามมากน้อยของแต่ละตัวอักษร ส่วนพื้นที่ว่างรอบนอกก็จะมีผลต่อการเห็นรูปร่างของตัวอักษรแต่ละตัวเช่นกัน รวมทั้งผลกระทบทั้งในแง่บวกและแง่ลบเสมอ เมื่อต้องนำมารวมกันตัวอักษรอื่นเพื่อให้เป็นคำหรือข้อความ

4.5 ลักษณะของเส้นอักษร

ได้แก่ความหนาบางของเส้น ตัวอักษรบางแบบอาจเป็นเส้นหนา บางแบบอาจเป็นเส้นบาง หรืออาจจะเป็นลักษณะเส้นหนาบางรวมกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงลักษณะของเส้นในแนวดิ่ง แนวนราบ แนวเฉียง หรือเส้นโค้งด้วย การออกแบบต้องกำหนดให้เส้นอักษรทุกตัวเป็นไปในลักษณะเดียวกัน เช่น หนาเท่ากันหมด บางเท่ากันทุกตัว หรือเส้นแนวดิ่งเป็นแบบเส้นหนา เส้นแนวนราบต้องเป็นเส้นบาง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 หัวของตัวอักษร

โดยเฉพาะการออกแบบตัวอักษรไทย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะแบบมีหัวทั้งสิ้น หากกำหนดให้เป็นแบบอย่างใดก็จะต้องเป็นแบบอย่างเดียวกันตลอด การออกแบบหัวอักษรต้องให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบโดยรวมของตัวอักษรด้วย มิฉะนั้นจะดูขัดแย้งกับความรู้สึกเสมอ แบบหัวอักษรอาจเป็นแบบกลม แบบเหลี่ยม มีลักษณะโปร่ง หรือแบบหัวตัด(สำหรับตัวอักษรริบบิ้น) เป็นต้น การกำหนดตำแหน่งและขนาดของหัวตัวอักษรต้องเท่ากันและตำแหน่งเดียวกันสำหรับอักษรที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรือลักษณะคล้ายกัน

4.7 ลักษณะของเชิง

ตัวอักษรโรมันบางแบบจะมีเชิงหรือ Serif ในการออกแบบให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ อาจกำหนดให้เชิงเป็นลักษณะอย่างไรก็ได้ แต่เมื่อกำหนดให้เป็นอย่างไรก็ต้องให้เหมือนกันทุกตัวอักษร การออกแบบตัวอักษรไทยเพื่อใช้ร่วมกับตัวอักษรโรมันในภาษาอังกฤษ ก็สามารถออกแบบให้ตัวอักษรมีเชิงได้อย่างสวยงามได้เช่นกัน

4.8 ช่องไฟ

ช่องไฟของตัวอักษร เป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบตัวอักษร ผู้ออกแบบจึงต้องเข้าใจเรื่องช่องไฟ เพราะการเว้นระยะช่องไฟที่เหมาะสม จะช่วยให้คำหรือข้อความที่เขียนสวยงาม อ่านง่าย ดูสบายตา น่าอ่าน การจัดช่องไฟของตัวอักษรมีแนวการจัดอยู่ 2 ประการ คือ

1. ระยะช่องไฟระหว่างตัวอักษร เป็นการกำหนดระยะช่องไฟ ระหว่างตัวอักษรและตัว ที่ต้องมีระยะห่างกันพองามไม่ติดกันหรือห่างกันจนเกินไป การเว้นระยะช่องไฟแต่ละตัวไม่ควรกำหนดว่า จะต้องห่างกันเท่าไร เพราะว่าตัวอักษรแต่ละตัวจะมีลักษณะที่แตกต่างกันเสมอ ควรจัดระยะช่องไฟโดยคำนึงถึงปริมาณที่มีความสมดุลโดยประมาณในระหว่างตัวอักษร

2. ระยะช่องไฟระหว่างบรรทัด การเว้นระยะระหว่างบรรทัด มีจุดประสงค์เพื่อให้อ่านง่าย และดูสวยงาม หลักสำคัญในการกำหนดระยะระหว่างบรรทัด คือ วัดระยะจาก ตัวอักษรต่ำสุดของแถวบน กับตัวอักษรสูงสุดของแถวล่าง ให้ระยะห่างพอสมควร เมื่อจัดวางตัวอักษรทั้งสองแถว แล้วอักษรต้องไม่ซ้อนทับกัน

บทที่ 4

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

4.1 ชุดตัวอักษรโก-ลก

ชุดตัวอักษรที่ออกแบบมา ใช้ชื่อว่า โก-ลก โดยมาจากชื่อแม่น้ำโก-ลก เป็นแม่น้ำสายสำคัญของภาคใต้ตอนล่างของประเทศไทย เป็นแม่น้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างไทยกับมาเลเซีย โดยไหลผ่านอำเภอสุโขทัยโก-ลก จังหวัดนราธิวาสของไทย และเมืองรันตูป็นยัง รัฐกลันตัน ของมาเลเซีย เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบตัวอักษร เพื่อเป็นการเชื่อมโยงวัฒนธรรมของไทยและมาลายู

4.2 ศิลปะวัฒนธรรมมาลายูนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

ج jim	ث tha	ت ta	ب ba	ا alif
ذ dzal	د dal	خ kha	چ cha	ح ha
ص shad	ش shin	س sin	ز zar	ر ra
غ ghain	ع ain	ظ dzo	ط tho	ض dhad
ك kaf	ق qaf	ف pa	فا fa	غ nga
و wau	ن nun	م mim	ل lam	گ ga
ي ya	ء hamzah	لام alif	ه ha	و va
				ن nya

ภาพที่ 4.1 อักษรยาวี

ที่มา : <http://bmtsu.blogspot.com/2013/07/sistem-ejaan-bahasa-melayu.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 ระบบเขียนอักษรยาวี

รูปอักษรยาวี หรือ อักษรอาหรับ มีลักษณะเป็นรูปเส้น มีจุดกำกับอยู่เหนือหรือล่างลายเส้น ซึ่งอักษรบางตัวมีจุดกำกับอยู่มากกว่าหนึ่งจุด แต่ไม่เกินสามจุด อักษรยาวีมีเพียงชุดเดียว แต่สามารถใช้แทนหน่วยเสียงได้ทั้งหน่วยเสียงพยัญชนะและหน่วยเสียงสระ ไม่มีอักษรตัวพิมพ์ใหญ่หรือตัวพิมพ์เล็กแต่มีอักษรเต็มรูป และอักษรเชื่อม ผูกติดไว้กับอักษรอื่นที่สามารถเขียนเชื่อมโยงกันได้ สำหรับอักษรเชื่อมนี้มีลักษณะลายเส้นแตกต่างกัน คือมีการลดรูปเส้นหรือเพิ่มรูปเส้นแล้วแต่ลักษณะของรูปอักษรเต็มของอักษรนั้นๆ อักษรบางตัวมีมากกว่าหนึ่งรูปทรง แตกต่างกันไปตามตำแหน่งที่ปรากฏในคำ คือ ตำแหน่งตัวนำอย่างเดียว ตัวนำ-ตัวตาม และตำแหน่งตัวตามอย่างเดียว การเปลี่ยนแปลงรูปทรงนี้เปลี่ยนเฉพาะรูปเส้นหรือลายเส้นเท่านั้น ส่วนจุดก็ยังคงจำนวนไว้เท่าเดิมและวางไว้ในตำแหน่งเดิม

ภาพที่ 4.2 การเขียนคืด

ที่มา : <https://www.bbktranslator.com/arabic>

4.2.2 การเขียนคืดอักษรยาวี

ศิลปะการคัดลายมือภาษาอาหรับ หรือภาษามลายูอักษรยาวี ได้รับความนิยมอย่างมากในจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นการคัดลายมือเพื่อใช้ในคัมภีร์อัลกุรอานเป็นรูปแบบต่างๆ บนผ้าหรือบนกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. วิธีการเขียนคืด เริ่มเขียนอักษร ด้วยการเขียนจากขวาซ้าย ทำให้อักษรที่เขียนมีจังหวะการเชื่อมต่อกัน โดยการเชื่อมต่อกันด้านล่างของอักษร

ภาพที่ 4.3 วิธีการเขียนคืด 1

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNVyjZeqY>

ภาพที่ 4.4 วิธีการเขียนคืด 2

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNVyjZeqY>

ภาพที่ 4.5 วิธีการเขียนคืด 3

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNVyjZeqY>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. คีอตุฟีย เป็นคีออตที่เรียกว่ากุฟีย เพราะเรียกตามเมืองกุฟะห์ประเทศอิรัก คีออตนี้ใช้
 บันทีกอัลกุรอานเป็นคีออตแรก คีออตนี้ใช้การสร้างแบบ โดยใช้เครื่องมือประกอบ เพื่อการตกแต่ง

ภาพที่ 4.6 คีอตุฟีย

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNVyjZeqY>

3. การเชื่อมและประสมอักษรตามธรรมชาติของการเขียนอักษรยาวี

sa = سا ▷ (s + a = | + س)

so = سو ▷ (s + o = و + س)

si = سي ▷ (s + i = ي + س)

ภาพที่ 4.7 การประสมตัวอักษรยาวี

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNVyjZeqY>

4.2.3 งานแกะสลักไม้มลายู

งานแกะไม้มลายู เป็นศิลปะของมลายู จะเชื่อมโยงกับความเชื่อของศาสนาอิสลาม ในศิลปะของอิสลามจะยึดโยงกับธรรมชาติ ทำให้ลวดลายต่างๆ จะเป็นลายไม้ เถาไม้ พืชพันธุ์ต่างๆ จะไม่มีการใช้ลวดลายของสัตว์หรือสิ่งมีชีวิต

ภาพที่ 4.8 ลายแกะไม้แบบมลายู

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNvjZeqY>

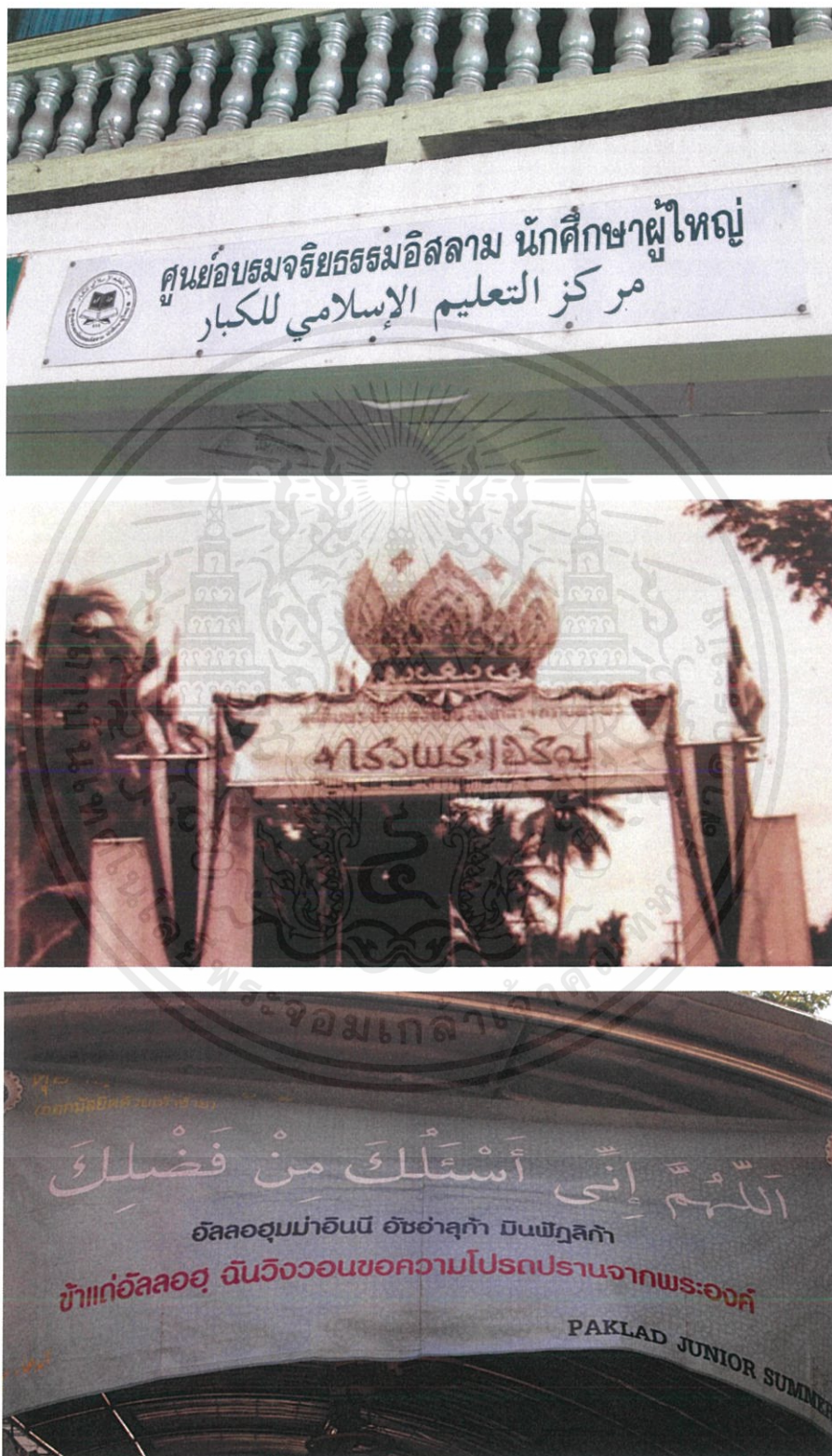

ภาพที่ 4.9 ลายแกะไม้แบบไทย

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aORNvjZeqY>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

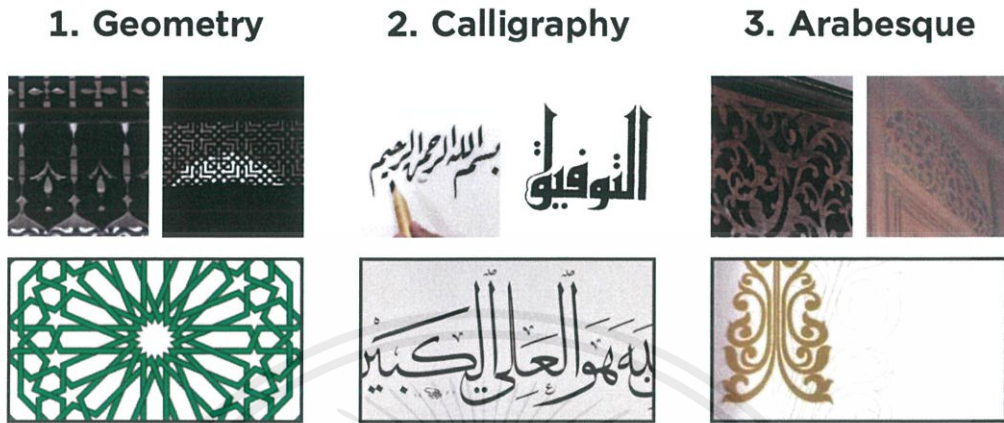
4.2.4 ตัวอักษรที่พบได้ในชุมชนมลายู

ภาพที่ 4.10 ตัวอักษรที่พบในชุมชนมลายู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 องค์ประกอบศิลป์ ในศิลปะอิสลาม

ศิลปะอิสลาม

ภาพที่ 4.11 องค์ประกอบศิลป์ ในศิลปะอิสลาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การออกแบบ

5.1 แนวทางการออกแบบ

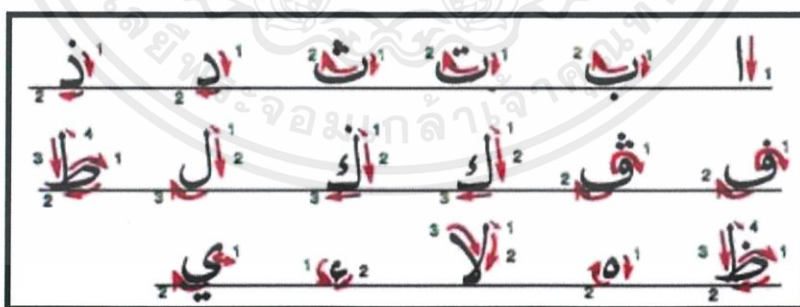
จากการได้ลงสำรวจพื้นที่และหาข้อมูลของอัตลักษณ์ทางศิลปะวัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายมลายู ในเรื่องของ รูปแบบของอักษรยาวี ในภาษามลายู ศิลปะการเขียนคือตฤพีย และงานแกะสลักไม้มลายู และ การนำองค์ประกอบของศิลปะอิสลามมาใช้ในการออกแบบทั้งหมด

จึงได้มีการวางแนวทางการออกแบบตัวอักษรทั้ง 3 แนวทาง เพื่อให้แสดงอัตลักษณ์ทางศิลปะของวัฒนธรรมมลายู โดยใช้แรงบันดาลใจจากศิลปะดังนี้

1. รูปแบบการเขียนอักษรยาวี
2. การเขียนคือตฤพีย
3. งานแกะสลักไม้มลายู

5.2 แนวทางที่ 1 รูปแบบการเขียนอักษรยาวี

การออกแบบโดยนำลักษณะของการเขียนอักษรยาวี เช่น การประสมอักษร ธรรมชาติจากการเขียนขวามาซ้าย ทำให้เกิดการเชื่อมลาง ความหนาบางของเครื่องมือที่ใช้เขียนอักษรยาวี มาประกอบกันเป็นตัวอักษร

ภาพที่ 5.1 รูปแบบการเขียนอักษรยาวี

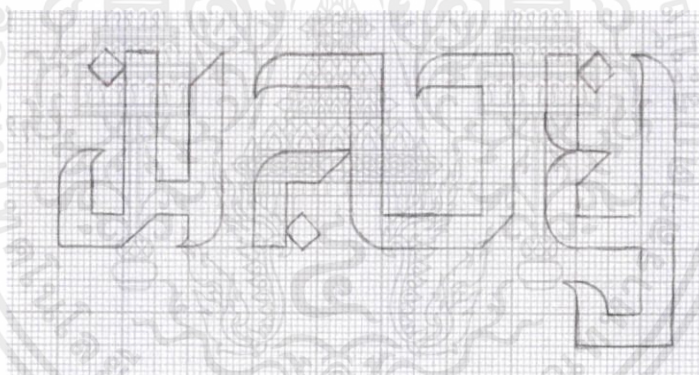
ที่มา : <http://guru.sanook.com/gallery/gallery/7702/271881/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

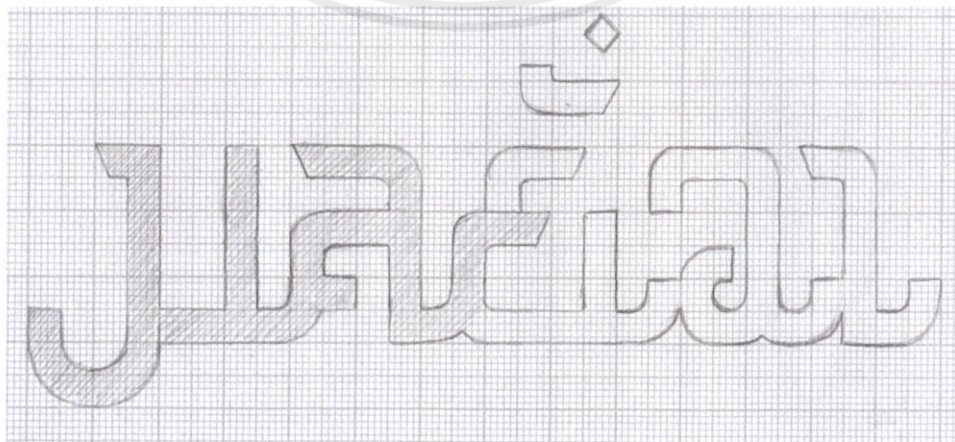

ภาพที่ 5.2 คำภาษาไทยรูปแบบมลายู

การออกแบบโดยนำลักษณะของตัวอักษรยาวี มาปรับใช้ในการออกแบบตัวอักษรภาษาไทย โดยการลดทอน

ภาพที่ 5.3 ออกแบบแบบลดทอน แบบที่ 1

ภาพที่ 5.4 ออกแบบแบบลดทอน แบบที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 การออกแบบโดยปรับให้เป็นรูปแบบตัวเขียนมากขึ้น

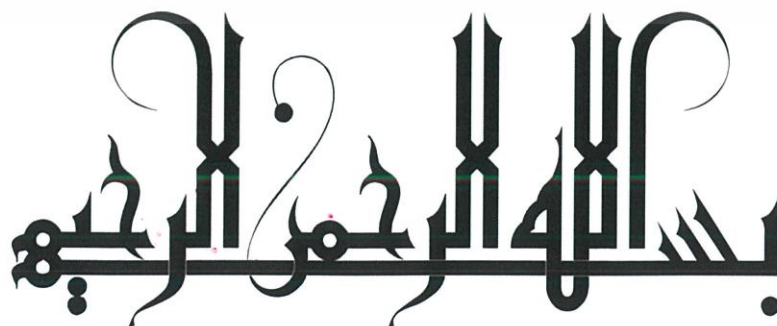
5.3 แนวทางที่ 2 รูปแบบการเขียนคือตฤพีย์

การออกแบบโดยนำลักษณะของการเขียนคือตฤพีย์ จากอัตลักษณ์ของคือตฤพีย์ จากลายเส้น ลวดลายในการเขียนตกแต่ง ความสูง และความหนาของตัวอักษรตามรูปแบบของคือต

ภาพที่ 5.6 คือตฤพีย์

ที่มา : <https://kaligrafi--islam.blogspot.com/2015/10/25-contoh-kaligrafi-kufi.html>

ภาพที่ 5.7 คือตฤพีย์

ที่มา : <https://kaligrafi--islam.blogspot.com/2015/10/25-contoh-kaligrafi-kufi.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ภาพที่ 5.8 คีอตุกฟี

ที่มา : <https://kaligrafi--islam.blogspot.com/2015/10/25-contoh-kaligrafi-kufi.html>

غلف الضباب السفينة عندما
كانت على بعد ثلاث ساعات عن
الميناء.

ภาพที่ 5.9 ฟอนต์ภาษาอาหรับรูปแบบคีอตุกฟี

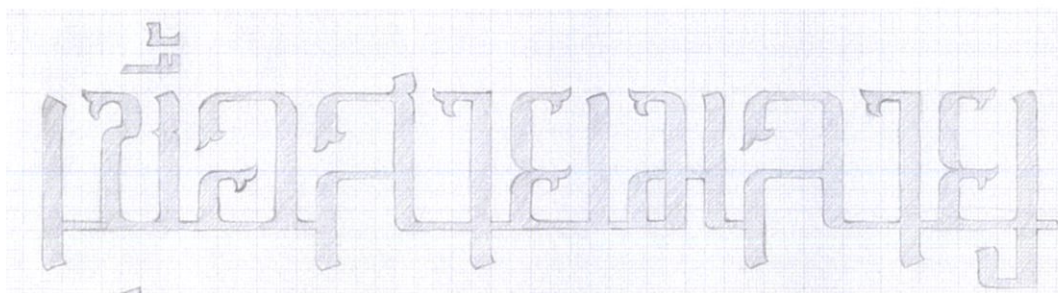
ที่มา : <https://fonts.google.com/specimen/Reem+Kufi>

ภาพที่ 5.10 ลักษณะของคีอตุกฟี

มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบเชื่อมล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.17 ทดลองนำมาเรียงเป็นประโยค

5.4 แนวทางที่ 3 รูปแบบงานแกะสลักไม้มลายู

การออกแบบโดยนำรูปแบบงานแกะสลักไม้ลวดลายมลายูมาใช้ออกแบบตัวอักษรภาษาไทย ด้วยลวดลายของมลายู จะอิงกับศิลปะของอิสลาม ที่จะไม่ใช้ลวดลายของสัตว์และสิ่งมีชีวิต จะยึดโยงกับลวดลายธรรมชาติ ลายเถาวัลย์ ลายพันธุ์ไม้ต่างๆ

ภาพที่ 5.18 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู

ที่มา : <http://lek-prapai.org/home/view.php?id=1043>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.19 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=GMAtPfkJ7JQ>

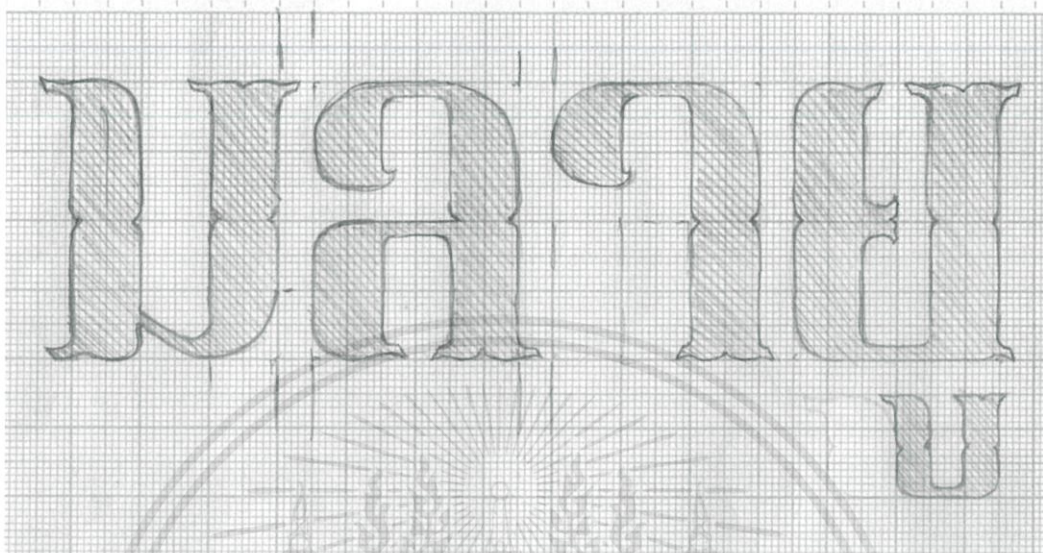

ภาพที่ 5.20 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู

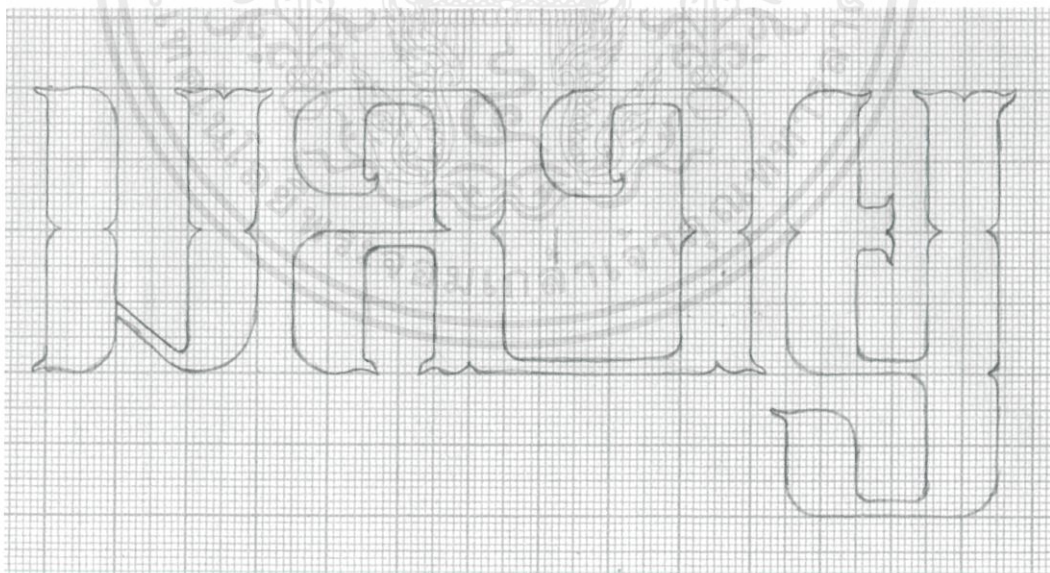

ภาพที่ 5.21 ลวดลายแกะไม้แบบมลายู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.22 การออกแบบโดยนำลักษณะของงานแกะสลักไม้มลายู
มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบไม่เชื่อมล่าง

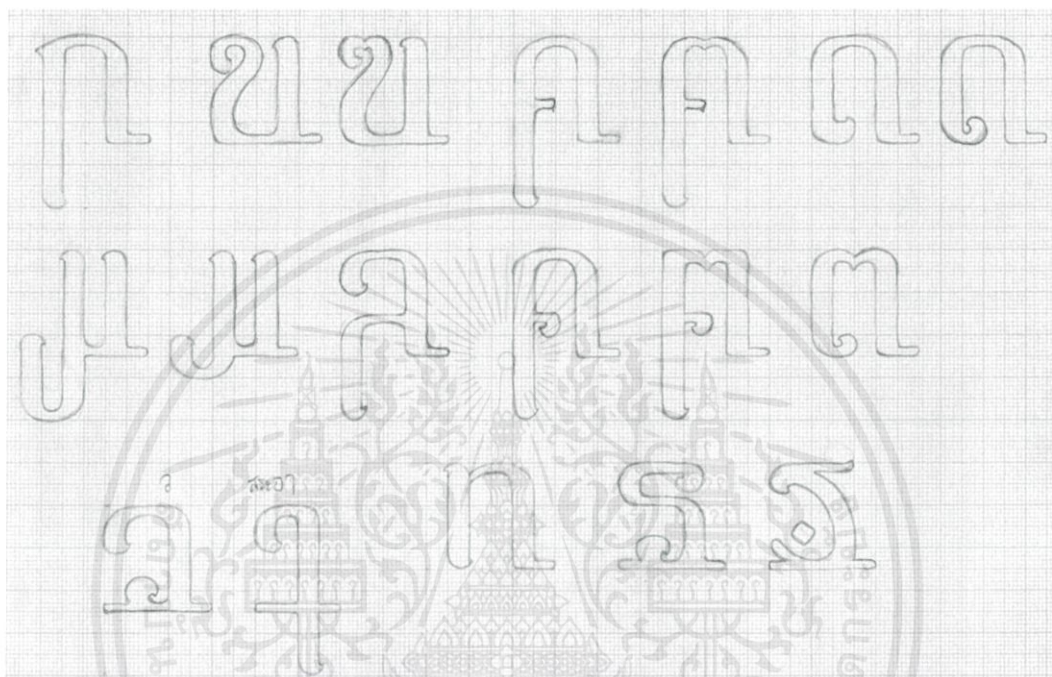
ภาพที่ 5.23 การออกแบบโดยนำลักษณะของงานแกะสลักไม้มลายู
มาปรับใช้กับตัวอักษรภาษาไทย แบบเชื่อมล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

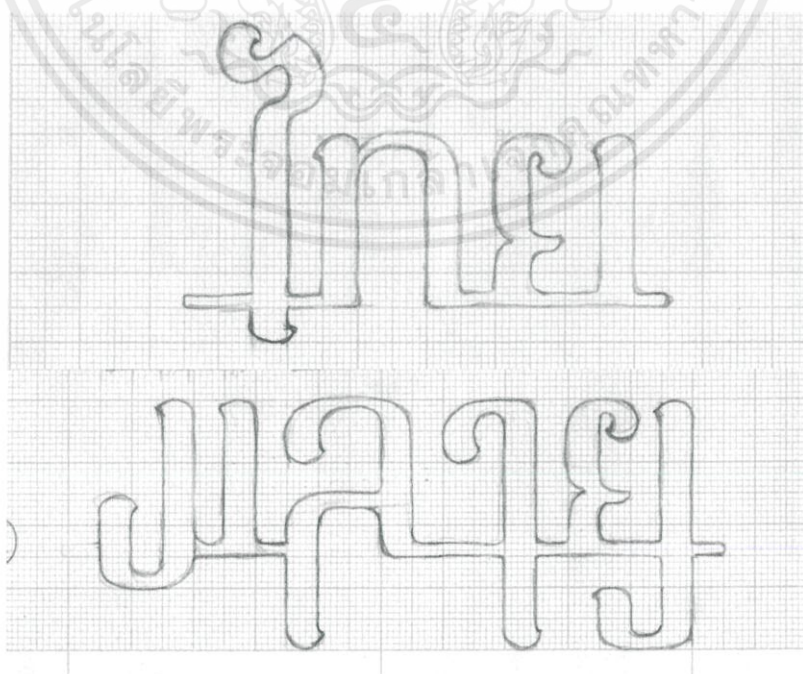
5.5 พัฒนารูปแบบโดยใช้การเขียนอักษรยาวี ร่วมกับลักษณะงานแกะสลักไม้มลายู

การออกแบบโดยนำรูปแบบของการเขียนอักษรยาวีในภาษามลายูและงานแกะสลักไม้ลวดลายมลายูมาใช้ออกแบบตัวอักษรภาษาไทย

ออกแบบโดยนำลักษณะของอักษรยาวี มารวมกับเอกลักษณ์ของงานแกะสลักไม้ลวดลายมลายู

ภาพที่ 5.24 รูปแบบที่พัฒนาครั้งแรก

ภาพที่ 5.25 ออกแบบและนำมาเรียงเป็นประโยค

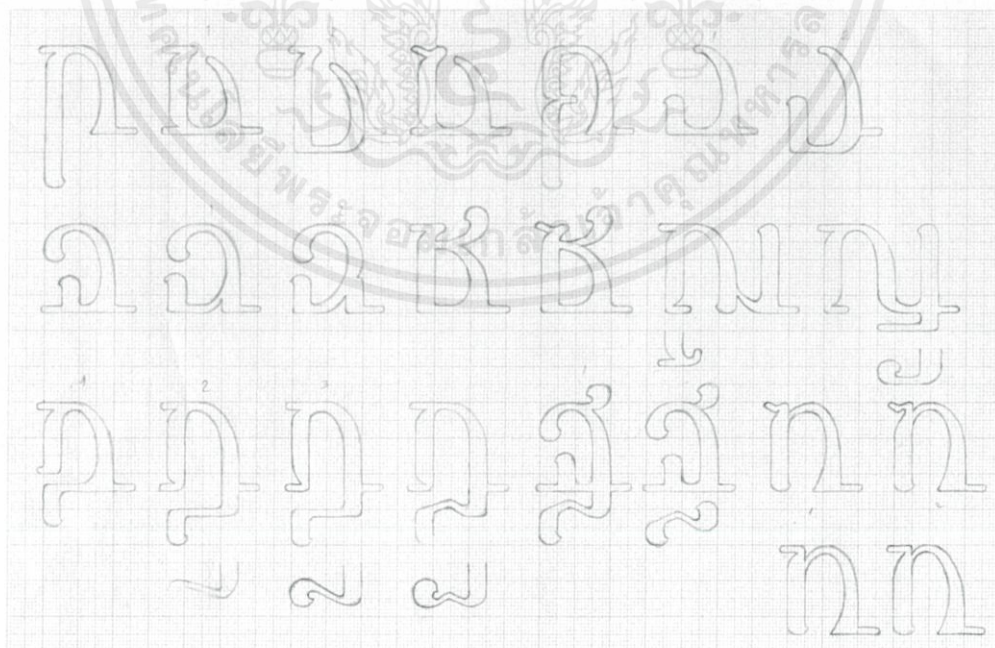
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.26 ออกแบบและนำมาเรียงเป็นประโยค

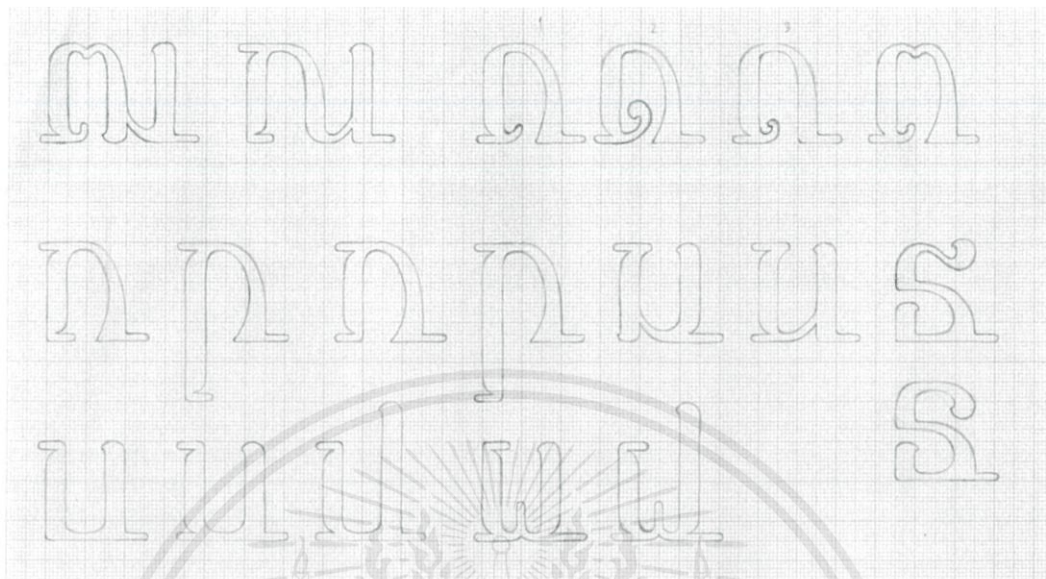
5.6 พัฒนาและออกแบบเพื่อใช้งานจริง

พัฒนาและออกแบบ โดยปรับให้มีอัตลักษณ์ของลวดลายมลายู และอิงตามธรรมชาติของการเขียนอักษรอาหรับ มีจังหวะหนา-บาง โดยออกแบบให้ครบทั้งหมดทุกตัวอักษร

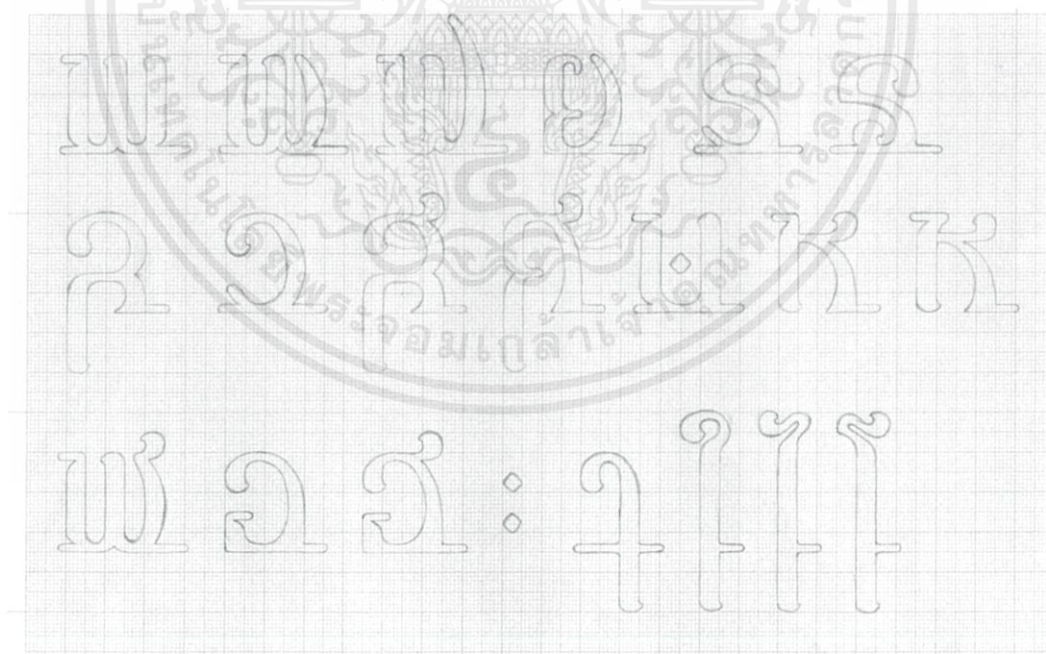

ภาพที่ 5.27 พัฒนาและออกแบบให้อิงกับความเป็นมลายูมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.28 พัฒนาและออกแบบให้ครบทุกตัวอักษร

ภาพที่ 5.29 พัฒนาและออกแบบให้ครบทุกตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7 ใช้โปรแกรม Fontlab ในการสร้างตัวอักษร

5.5.1 แนวทางที่ 4 รูปแบบการเขียนอักษรยาวี ร่วมกับลักษณะงานแกะสลักไม้มลายู

พยัญชนะภาษาไทยทั้งหมด 44 ตัว

ฤ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ
 ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ
 ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ
 ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ ฦ
 ฦ ฦ ฦ ฦ

ภาพที่ 5.30 ตัวอักษร ก-ฮ

สระและวรรณยุกต์ไทย

ั ุ ู ุ ุ ุ ุ ุ ุ ุ ุ
 ำ ำ ำ ำ ำ ำ ำ ำ
 ะ ะ ะ ะ ะ

ภาพที่ 5.31 สระและวรรณยุกต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑
 ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑
 ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑

ภาพที่ 5.32 สระและวรรณยุกต์

ตัวเลขไทย

๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

ภาพที่ 5.33 ตัวเลขไทย 0-9

ทดลองใช้งานตัวอักษรที่เรียงเป็นประโยค และใช้งานบนพื้นที่สีที่ต่างกัน

คนไทยเชื้อสายมลายู

คนไทยเชื้อสายมลายู

ภาพที่ 5.34 เรียงเป็นประโยคและทดลองใช้งานบนพื้นที่สีที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลงานสำเร็จ

การออกแบบชุดตัวอักษร โท-ลก สำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามขอบเขตงานดังนี้

6.1 ชุดตัวอักษรไทย

ภาพที่ 6.1 พยัญชนะไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ: อ๑ อ๒ อ๓ อ๔ อ๕ อ๖
 อ๗ อ๘ อ๙ อ๑๐ อ๑๑ อ๑๒
 อ๑๓ อ๑๔ อ๑๕ อ๑๖ อ๑๗ อ๑๘ อ๑๙ อ๒๐

ภาพที่ 6.2 สระ วรรณยุกต์ และตัว อ ฤ ฦ

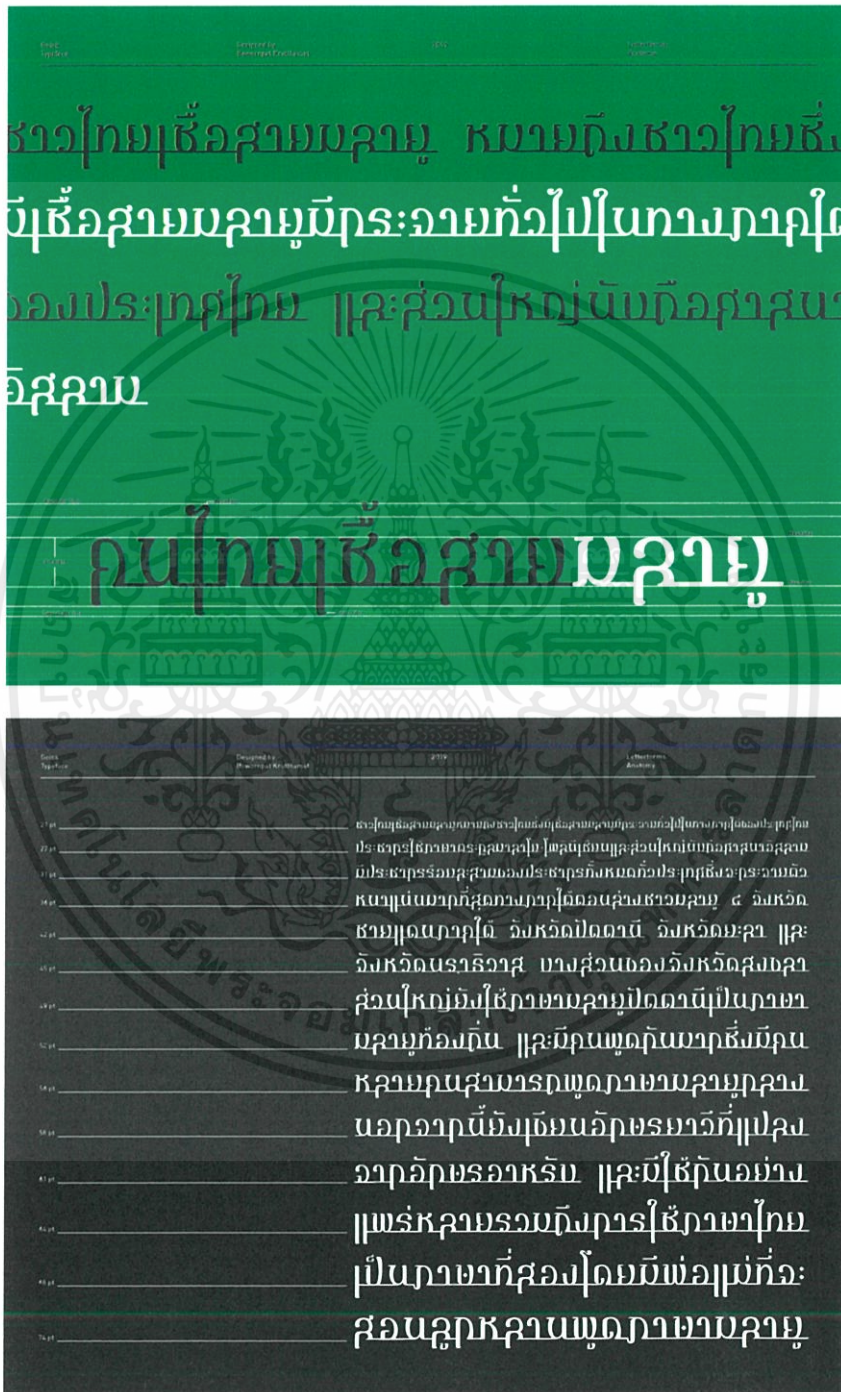
๑ ๒ ๓ ๔ ๕
 ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐

ภาพที่ 6.3 ตัวเลขไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

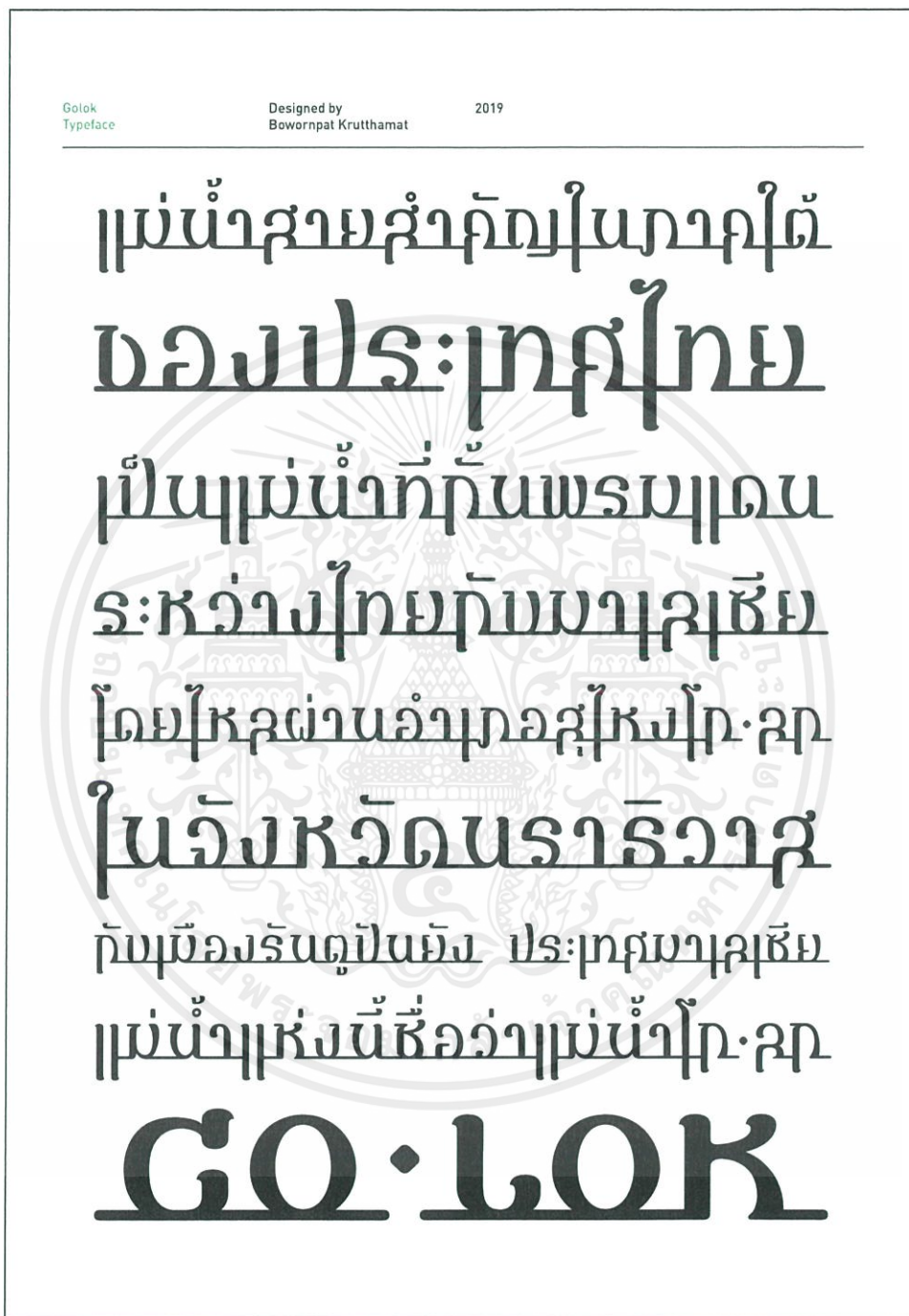
6.2 การนำตัวอักษรไปใช้ในรูปแบบต่างๆ

6.2.1 คู่มือการใช้งานตัวอักษร

ภาพที่ 6.4 โปสเตอร์การใช้งานตัวอักษร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.5 ตัวอย่างการพิมพ์เรียงเป็นประโยค และตัวอย่างตัวอักษรขนาดต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.6 โปสเตอร์แสดงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

6.2.2 ลายที่แสดงขนาดของตัวอักษรบนเสื้อยืด

ภาพที่ 6.7 ลายบนเสื้อยืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2.3 นำตัวอักษรมาจัดองค์ประกอบและออกแบบเป็นช่องลมแบบบ้านเรือนมลายู

ภาพที่ 6.8 ออกแบบช่องลม

6.2.4 ออกแบบลายผ้า

ภาพที่ 6.9 ออกแบบลายผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

การออกแบบชุดตัวอักษร โกล-ลก สำเร็จและบรรลุเป้าหมาย ตอบสนองการใช้งานที่ตั้งเอาไว้ ทั้งในเรื่องการใช้งาน ความแปลกใหม่ของตัวอักษร ชุดตัวอักษรมีการนำลวดลาย และอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมมลายู ภาษามลายู อักษรยาวี งานแกะสลักไม้มลายูมาใช้ ในบางส่วนของงานอาจมีความบกพร่อง ผู้ออกแบบตั้งใจที่จะพัฒนาการออกแบบชุดตัวอักษร

7.2 ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา

ในการออกแบบชุดตัวอักษรเกิดปัญหา และข้อจำกัดในการศึกษา ดังนี้

1. การขาดความรู้ในข้อมูลของวัฒนธรรมมลายู การศึกษาประวัติศาสตร์และความเป็นมาของศิลปะวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู และขาดความรู้ในหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม การศึกษาองค์ประกอบของศิลปะของศาสนาอิสลามความเชื่อในทางศาสนาอิสลาม การนำมาปรับใช้ในเชิงศิลปะ ความเหมาะสมที่นำมาประยุกต์ใช้ไม่ให้เกิดความผิดพลาดที่ก่อให้เกิดปัญหาทางความเชื่อของคนที่นับถือศาสนาอิสลาม
2. ความหลงตัวของชุดตัวอักษร เนื่องจากแนวทางการเขียนอักษรยาวี ที่มีการประสมตัวอักษรในการเชื่อมกันด้านล่างของตัวอักษร ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพยัญชนะ และสระ ที่มีหัวล่าง ตัวอักษรเชื่อมกันทำให้เกิดปัญหาในการจำแนกตัวอักษร ทำให้อ่านได้ยาก
3. ปัญหาในการใช้โปรแกรม และการสร้างไฟล์ .otf เนื่องจากผู้ออกแบบมีความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมในเบื้องต้น

7.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรเข้าใจข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อใช้เป็นเหตุผลในการนำเสนอแบบร่าง
2. ความหลงตัวของชุดตัวอักษรเป็นสิ่งสำคัญ ควรจะพิมพ์เป็นข้อความลงในกระดาษเพื่อที่จะเห็นข้อบกพร่องของชุดตัวอักษร
3. ควรศึกษาโปรแกรมที่นำมาใช้ให้ละเอียด เพื่อให้ลดเวลาในการออกแบบและใช้โปรแกรมให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด
4. การนำเสนองานให้น่าสนใจ ควรให้เวลากับการเตรียมการนำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประเด็นการศึกษา จากการได้แก้ปัญหาในเรื่องการออกแบบตัวอักษร โดยคำนึงถึง ความ
ลงตัวของช่องว่างในตัวอักษร ระหว่างตัวอักษร และระหว่างบรรทัด
2. การใช้โปรแกรมในการสร้างฟอนต์ เพื่อให้นำตัวอักษรไปใช้งานได้จริง
2. เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู และเข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรม
ภาษา และศาสนา ได้มากขึ้น
3. ได้ทดลองทำในสิ่งที่แปลกใหม่ไม่เคยทำมาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

วัชรพงศ์ หงษ์สถาวรณ. 2553. ออกแบบประดิษฐ์อักษร ไทย-อังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 5).

กรุงเทพฯ: วาดศิลป์.

อักษรไทย. [ออนไลน์]. 2562.

เข้าถึงได้จาก: <https://th.wikipedia.org/wiki/อักษรไทย>

ศิลปะอิสลาม. [ออนไลน์]. 2561.

เข้าถึงได้จาก: <https://www.halallifemag.com/jehabdulloh-jehsorhoh/>

สารคดีแกะสลักงานไม้มลายู. [ออนไลน์]. 2560.

เข้าถึงได้จาก: <https://program.thaipbs.or.th/Communitytv/episodes/43876>

สัมภาษณ์

อนันต์ ทรงศิริ. เหน็ญญิก ศูนย์วัฒนธรรมเฉลิมราชชุมชนมุสลิมมลายูบ้านปากลัด.

เมื่อ 12 มกราคม 2562.

วิทยานิพนธ์

อาชวารี ก้อนิ. “อักษรยาวีอัตลักษณ์ชายแดนใต้.”

ศิลปะนิพนธ์สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตปัตตานี, 2556.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล
ที่อยู่

บวรพรช ครุทมาศ
765 ซ.พุทธมณฑลสาย 3 ซอย 18/4
แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานครฯ รหัสไปรษณีย์ 10170

การติดต่อ

E-mail: bowornpatk@gmail.com
โทรศัพท์: 088-0115235

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553

ประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

พ.ศ. 2559

มัธยมศึกษา โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

พ.ศ. 2562

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้